

JULI 2022

HET MAGAZINE VOOR [OUD]LEDEN VAN HET REGIMENT EN 42 BATALJON LIMBURGSE JAGERS | OPGERICHT 23.11.1813

DE LIMBURGSE JAGER

Lithuanian Bulldog

Uruzgan 2007

Balkan reünie

Tiendaagse veldtocht

COLUMNS

- 03** Voorwoord regimentscommandant
- 50** Nawoord voorzitter Stichting RLJ

NVHR

- 04** Eerbetoon aan Tom, Kapt. Van Dreumel 95 jaar, afscheid Jacques Severijns
- 24** D-Cie - Battlefield Tour
- 28** Vaandelopschrift Uruzgan 2007

OP OEFENING

- 08** A-Cie - EFP 2022-2
- 19** C-Cie - OVG Oostdorp
- 21** D-Cie - Oefenen in actueel scenario

TRAINING

- 05** A-Cie - JTAC
- 16** C-Cie - AMO Pel 13x

OP MISSIE

- 11** B-Cie - Lithuanian Bulldog
- 14** B-Cie - Enhanced Forward Presence
- 36** BLJ Balkan reünie

HISTORIE

- 40** Tiendaagse veldtocht Citadel van Antwerpen

TRADITIES

- 26** Cravatte Den Haag
- 33** Onze campagnemedailles

MUZIEK

- 44** Zef Hermans

HISTORISCHE COLLECTIE

- 47** Voertuigen

51 BESTUUR EN AFDELINGEN

COLOFON

Artikelen en foto's: zie artikelen
Redactie: Marijn Verbaant, Nico Vroom, Thomas Groeneveld
Opmaak: Ben Janssen
Druk: drukkerij Gijsemberg - Maasmechelen - www.gijsemberg.be
Voorzijde: Cravate
Binnenzijde: Litouwen in wintervacht
Achterzijde: Gedicht Jasper Smit, 10 mei 1940 herdenking gevallen

**“ALTIJD HET BESTE ERUIT
TE WILLEN HALEN VOOR
ELKAAR.”**

Tekst | luitenant-kolonel R (Ron). J. Plender
Commandant Regiment Limburgse Jagers en 42 Painfbat LJ

Beste Regiments- en Bataljonsgenoten,
belangstellenden voor ons Regiment

We zitten halverwege het kalenderjaar 2022. De tijd heeft niet stilgestaan en deze uitgave van de Limburgse Jager in 2022 is wederom gevuld met een mooie mix van lezenswaardige artikelen over activiteiten binnen ons Bataljon en Regiment. Ons Bataljon maar ook zeker het Regiment zijn springlevend en dat doet mij als Regimentscommandant bijzonder deugd.

42 BLJ heeft het afgelopen half jaar op diverse sporen wederom haar visitekaartje afgegeven. Van het geven van Algemene Militaire Opleidingen en Manoeuvre Functie Opleidingen van de Ccie, de missie eFP in Litouwen van de Bcie, de voorbereidingen op de missie eFP van de Acie tot en met het ondersteunen van het 17e Bataljon GFPI in haar VJTF voorbereiding. De resultaten liegen er niet om en ik ben hier dan ook bijzonder blij en trots op.

Dezelfde adaptiviteit zie ik terug binnen het Regiment. Na een periode van relatieve stilte ingegeven door de Covid pandemie, waarin meerdere activiteiten en herdenkingen van ons Regiment opgeschort zijn, komt de Regimentskalender weer tot leven. Ik denk dat dit goed is omdat de

Familie de Jager meer is dan alleen 42 BLJ. Hoogtepunt, voor mij, hierin is de toevoeging van het opschrift Uruzgan aan ons Vaandel op 25 juni aanstaande. Voor het Regiment is dit de meer dan verdiende erkenning voor de ontplooiden activiteiten in Uruzgan, alwaar we in deze editie ook zeker bij stil zullen staan.

Afsluitend wil ik u allemaal bedanken. Dit is mijn laatste voorwoord als uw Regiments- en Bataljonscommandant. De afgelopen drie jaren heb ik mijn ziel en zaligheid in het Regiment en Bataljon gestoken. Hierin heb ik de mens achter de Limburgse Jager centraal gesteld, omdat mensen deelnemen aan processen die leiden tot resultaten. Het was mij een enorm voorrecht om onderdeel uit te maken van de Familie de Jager. Dank jullie wel voor de nimmer aflatende wil en de beleving om er Altijd het beste uit te willen halen Voor Elkaar. Het was mij een eer om dit samen met jullie te mogen doen.

Rest mij u allen veel leesplezier toe te wensen.

Voor Elkaar, Altijd.

delimburgsejager
The Netherlands

2.755 views
View all 43 comments
2 DAYS AGO
[#meeopmissie](#)

EERBETOON AAN TOM

Bijna tien maanden waren ze samen MeeOpMissie. De ouders van Tom Krist, Marianne en Wil Krist en Tom's voormalige pelotonslid, kunstenaar én veteraan Jelmer Zwaan. Meerdere keren waren we genoodzaakt het 'thuisbrengen' van het kunstwerk 'Verbonden' te verplaatsen. Vorige week was het zover. Het kunstwerk 'Verbonden' werd thuisgebracht in het 'Heimbetrieb'. In aanwezigheid van bataljonscommandant Ron Plender, Luc van der Heijden, leden van het peloton, bataljon en de familie Krist. Dank Amy van Son voor haar project helmenvol verhalen.

Meer informatie over dit verhaal kun je lezen: www.helmenvolverhalen.nl
Tentoonstelling Nijverdal zie: memorymuseum.nl

delimburgsejager
The Netherlands

1.527 views
View all 53 comments
7 DAYS AGO
[#95jaar](#) [#onzekarel](#)

KAPITEIN BD KAREL VAN DREUMEL 95 JAAR

Zondag 30 januari werd de oud penningmeester van de Stichting RLJ, oud conservator van onze Historische Collectie, oud organisator van de Reünie-vereniging 402 Bat Inf, de organisator van dertien Dinners de Corps, Limburgse Jager van Verdienste en Erelid bestuurslid van de SRLJ.

Namens het Regiment en de Stichting en Vereniging Regiment Limburgse Jagers hebben we Onze Karel van harte met deze hoge leeftijd gefeliciteerd. De Regimentscommandant Overste Plender, en de Oversten bd Vander Ploeg en Vroom hebben hem persoonlijk gelukgewenst in Venlo, zijn thuishaven.

delimburgsejager
The Netherlands

1.536 views
View all 52 comments
4 DAYS AGO
[#bronzensoldaat](#) [#jacquesseverijns](#)

ADJUDANT JACQUES SEVERIJNS OVERLEDEN

Op maandag 10 januari is op 95 jarige leeftijd de legendarische Adjudant Jacques Severijns overleden. Begonnen in de krijgsmacht kort na de bevrijding van Zuid Limburg trad hij toe tot het Bataljon Limburg van het Regiment Stoottroepen in oprichting. Hij heeft jaren als instructeur gewerkt op het 4e Depot Infanterie op de Tapijnkazerne te Maastricht. Later functies vervuld bij het 41e bataljon Stoottroepen in Ermelo, de Demonstratiecompagnie en Infanterieschool in Harderwijk.

In de jaren 1966-1968 was hij geplaatst in Seedorf als compagnie-ssergeant-majoor bij de PaostCie van 42 BLJ, eerst onder commando van kap Hovenier, later Kap van Ooyen. In 1975 kreeg hij de eervolle functie van Bataljonsadjutant van 42 BLJ tvs Regimentsadjutant. Dat heeft hij tot 1981 gedaan onder de oversten Hovenier Tomasso, Kort en Huysman.

Bij zijn afscheid in 1981 werd hem de hoogste onderscheiding van de Koninklijke Landmacht verleend voor zijn voortreffelijke inzet als onderofficier, de Bronzen Soldaat, met het bijbehorende erekoord.

JTAC

(JOINT TERMINAL ATTACK CONTROLLER)

Tekst | Tweede Luitenant Rens

Even voorstellen, mijn naam is Rens, 30 jaar en ik ben sinds 2008 werkzaam bij Defensie. Door de jaren heen ben ik van manschap tot onderofficier door de rangen heen gegroeid bij 17 GFPI bij het Wapen der Infanterie alvorens ik in 2019 de stap naar de KMA maakte en overstapte naar het Wapen der Artillerie. Hierbij kreeg ik de uitzonderlijke kans om als JTAC mijn startfunctie te vervullen door de grote schaarste binnen dit vak.

In het uitvoeren van mijn functie merk ik dat er een grote onwetendheid is over de functie JTAC, de afkortingen die hiermee gemoeid gaan en hoe deze in verhouding staan tot elkaar. Ik ga dit verder proberen te verduidelijken en ga daarbij vooral in op de zijde van het FST die verantwoordelijk is voor de luchtsteun.

FIRE SUPPORT TEAM

Het FST verzorgt de integratie, aanvraag en coördinatie van vuursteun voor de eenheid en zit daarom geplaatst bij de compagnieën. Hierbij maken zij bij de gemotoriseerde en de gemechaniseerde eenheden gebruik van het voertuig Fennek in verband met de geavanceerde BAA-kop, welke zeer geschikt is voor doelopsparing en het produceren van coördinaten benodigd voor de aanvraag van vuursteun. Het FST is een "kaderzwaar" team, omdat de moeilijkheidsgraad van het werk vrij hoog is en de verantwoordelijkheden vrij zwaar zijn. Luchtsteun vormt samen met grondgebonden vuursteun en maritieme vuursteun de kern van vuursteun (Fire Support).

TACTICAL AIR CONTROL PARTY

Het gedeelte van het FST dat verantwoordelijk is voor de coördinatie, deconflctie en integratie van luchtsteun. De grootste

uitdaging ligt hem in het deconflcteren van aanvallen vanuit de lucht met eigen troepen en eigen middelen en hierbij de beschikbare wapens van de vliegende middelen zo effectief en efficiënt mogelijk in te zetten. Hierbij wordt de compagniescommandant geadviseerd door de TACP over de inzet van zowel Fixed Wing (FW) als Rotary Wing (RW).

JOINT TERMINAL ATTACK CONTROLLER

De JTAC is opgeleid om luchtsteun te integreren in het manoeuvreplan van de commandant. Hierbij heeft hij een brede en gedetailleerde kennis over zowel de beschikbare vliegende middelen (vliegtuigen, gevechtshelikopters, UAV's etc.) en de munitie die wordt gebruikt (bombs, missiles, rockets, guns). Hiermee bereikt hij zo effectief mogelijk de gevraagde effecten van de commandant. Het is een uitdagende opleiding van 13 weken waarbij er over het algemeen een lagere slagingsgraad is dan de meeste cursussen. Dit komt door de moeilijkheidsgraad van het werk. Er wordt een hoop gevraagd van je

cognitief vermogen, actie intelligentie en er is een talent nodig voor het 3D denken. Het is immers onmogelijk om alles wat op een aantal kilometers hoog vliegt zelf visueel te blijven houden. Als JTAC ben je specialist en doe je ander werk als de meesten binnen de eenheid. Om kwaliteit te waarborgen worden er vanuit de NAVO en US eisen gesteld en is er een zogenaamde "currency qualification list" waaraan iedere JTAC zich dient te confirmeren. Ieder half jaar moet er een bepaald aantal verschillende controls worden gelogd om "current" te blijven en het werk als JTAC te mogen blijven doen. Om deze reden wordt vaak op oefening gegaan in een internationale setting om gebruik te kunnen maken van andere en meer beschikbare middelen dan in eigen land.

CLOSE AIR SUPPORT

Het resultaat van deze integratie in de nabijheid van eigen troepen heet Close Air Support (CAS) en wordt dus geleverd door de JTAC in nauwe samenwerking met de FW/RW. Vaak wordt dit door de TACP technisch beoefend op oefeningen in samenwerking met de luchtmacht in binnen- en buitenland, echter binnen 42BLJ wordt de laatste tijd steeds meer de integratie gezocht met 301 squadron om de NLD

Apache gevechtshelikopters te integreren met ons gemotoriseerde optreden. Een voorbeeld hiervan is de "mot integratie - >>

“Als JTAC ben je specialist binnen de eenheid.”

“Outmaneuver is het aspect, dat ons sterk maakt.”

In deze sensor/shooter functie zien we de elementen find en strike uit de welbekende basisprincipes terugkomen. Deze zijn in het campagnethema combat relevanter dan ooit aangezien we steeds meer te voet vechten in bossen en oorden op afstand van het voertuig. Hiermee doen we dus vaak afstand van onze beste sensoren en wordt dit gemis opgevangen door de sensoren van FW/RW (mits het wolkendek dit toelaat). Op deze manier wordt de grondcommandant gefaciliteerd in het informatiegestuurd optreden met informatie over het gevechtveld en is luchtsteun een SA-builder.

De JTAC en TACP zijn hierin de onmisbare schakel tussen de grond en de lucht en maken samen met het FST het team sterker door integratie en de aanspraak op meerdere functies van het militaire optreden.

Als we kijken naar het Operationeel Concept Lichte Brigade (OCLB) zien we ook hier wederom een afhankelijkheid bestaan van zwaardere middelen:

Conceptuele component OCLB

“Lichte brigade moet in staat zijn om tegenstanders te verslaan door snel, behendig en beweeglijk tactische activiteiten uit te voeren. De kracht van het gemotoriseerd optreden is beweeglijkheid en flexibiliteit van de eenheden, waardoor de tegenstander wordt uitgemanoeuvereerd en een van de vier aspecten van escalatiedominantie wordt bereikt.”
 Operationeel Concept Lichte Brigade 2017

dag” geleid door TACP 42A en 17C waarbij we samen met ons Apachesquadron uit Gilze-Rijen een scenario hebben opgezet en in onze achtertuin op de heide rechtstreekse integratie hebben toegepast met Fenneks, Boxer en MB CDI.

Daarnaast heeft de A-cie in voorbereiding op eFP 2022-II op de afgelopen SOB een geïntegreerde niv IV LFX gedaan op baan 9 waarbij de compagnie zowel bereden als uitgestegen met scherp een actie ontplooiende en er luchtsteun overhead was door 301 squadron. Erg leerzame momenten voor beide partijen, met name in de huidige conflictsituatie waarin we zien dat luchtsteun een onmisbare randvoorwaarde en gamechanger is.

OUTMANEUVER

Outmaneuver is het aspect dat ons sterk maakt en levert ons voordeel op, het

nadeel echter is dat we makkelijk *outgunned* raken en onze slagkracht ontoereikend is ten opzichte van de tegenstander. Hierbij bieden precisiewapens vanuit de lucht een uitstekende uitkomst. De AH64D gevechtshelikopter wordt geroemd om zijn welbekende *hellfires*, lasergeleide *air to ground missiles* met hoge precisie en door zijn lading uitermate geschikt voor het uitschakelen van harde doelen, een capaciteit die nogal gemist wordt in het hierboven beschreven concept.

Daarnaast zorgt de luchtsteun ervoor dat de sensor-to-shooter loop vrij kort wordt aangezien een vliegtuig of helikopter vaak betere sensoren heeft dan wijzelf en hij zich in een gunstigere observatiepositie bevindt dan wijzelf. Hij is hierbij ook meer dan eens zelf zowel de sensor als de shooter, wat hem zeer geschikt maakt als aanvulling binnen de 13e Lichte Brigade.

“Gevechtshelikopters voegen slagkracht toe en dragen bij aan escalatiedominantie door tijdelijke en plaatselijke outgunnery en/of outrange waarbij de voordelen van de lichte brigade en de mate van beweeglijkheid van de eenheid op de grond gewaarborgd blijft en zelfs tijdelijk vergroot wordt en de situatie gedomineerd kan worden.”
 Operationeel Concept Lichte Brigade 2017”

VOORBEREIDINGEN EFP 2022-2

Tekst | Kap van der Galiën - Foto's | Bataljonsfotograaf

Nadat de sokken van het meeste personeel van de A-Cie waren opgedroogd na de ondersteuning bij de watersnood in Limburg half Juli 2021 en iedereen zomerverlof had genoten, begon voor ons het opwerktraject naar enhanced Forward Presence (eFP) 2022-2. Voor het zomerverlof hadden we nog een twintigtal nieuwe mensen uit de MFO binnengekregen en we wisten dat we er in december nog een tiental zouden krijgen. We konden hier met onze voorbereidingen echter niet op wachten, dus we gingen aan de slag!

OEFENING UBZI HAMMELBURG

De eerste grote oefening stond al in week 39 en 40 gepland. Deze oefening genaamd UBZI HAMMELBURG stond in het teken van de voorbereidingen voor het B-Team voor hun rotatie eFP (2022-1). Het B-Team werd hier getraind in het defensieve gevecht en dat maakte ons in de opposing forces (OPFOR) rol, de offensieve partij. Dit gaf ons de kans om tijdens de in theatre training (ITT) periode en tijdens het scenario, met onze basis infanterie skills aan de gang te gaan en ons nieuwe personeel wegwijs te maken in het infanterie gevecht. Door creatief om te gaan met onze offensieve opdracht en deze op te delen in kleine acties trainden wij op niveau I t/m III terwijl het B-Team toch haast een volledige com-

pagnie tegenover zich had. Het B-Team werd hierdoor goed voorbereid op hun rotatie en wij konden ook onze eerste stappen in die richting maken. Deze oefening werd ondersteund door onze Duitse collega's van de Infanterie Ausbildungs Schule, zo kregen wij daar niet alleen tips en tools van onze eigen OT/E organisatie maar ook een kijkje in de keuken bij het Duitse optreden. Voor iedereen een leerzame periode.

SCHIETTRAJECT EN FORMERING

De weken daarna stonden in het teken van veel cursussen voor ons personeel en het opstarten van het schiettraject. Om naar eFP te mogen vertrekken moeten de pelotons namelijk ook t/m niveau III schiet technisch gecertificeerd zijn. Verschillende

schietmomenten in Nederland en 2 weken SOB creëerden daarvoor de basis. Tot 1 december waren we met 2 boxerpelotons, 1 zware wapen peloton en een staf met een Fire support team (FST), een onderhoudsgroep en een distributiegroep. 1 december was onze formeringsdatum en vanaf dat moment waren we het A-Team. Hiervoor werden we versterkt met de B mortiergroep uit onze D-Cie, een geniepeloton (2pel) van 412 en een GNK afvoergroep van 13 GNK toen nog bestaande uit 2 voertuigen, inmiddels zijn dat er 3 geworden. In December kwamen dan ook onze laatste versterkingen uit de MFO binnen en voor je het wist was het kerst.

OEFENING ALTENGRABOW

2022 begonnen we dus als A-Team en al in week 3 en 4 startten we met onze eigen eerste niveau IV oefening genaamd URFI ALTENGRABOW. Tijdens deze oefening gingen wij zelf voor het eerst op niveau IV defensief aan de slag. Ook hier begon de oefening met trainingdagen voor de pelotons om ze in de gelegenheid te stellen eerst de defensieve leerdoelen op niveau II/III te beoefenen. Terwijl de pelotons aan het

trainen waren gingen wij als compagnies-staf ons eerste commandovoering proces in. Door de drukke periode hieraan voorafgaand was er nog geen kans geweest om een staftraining te doen. Door onze eerste commandovoering cyclus ondersteund door onze OT/E organisatie schools aan te lopen, werd dit een beetje onze eerste staftraining met het voordeel dat we het plan daarna ook meteen echt uit gingen voeren. Ook tijdens deze oefening werden we ondersteund door de Infanterie Ausbildungs schule en kregen dus ook nog waardevolle tips en tools van onze Duitse collega's. Omdat wij als A-Team voor deze oefening ook OPFOR nodig had-

“Waardevolle tips en tools van onze Duitse collega's.”

den werd de A-cie van het 17e ingezet als onze oefenvijand. Nadat wij het commandovoering proces hadden doorlopen en onze verdediging hadden ingericht kwam het 17e voorwaarts en gingen wij het gevecht aan. Het was mooi om te zien dat ondanks dat we als Team nog nooit op niveau IV hadden samengewerkt er meteen een eenheid stond. Natuurlijk ging niet alles meteen de eerste keer goed en waren er veel leerpunten, maar ons motto **“WEES TROTS, WIJ VECHTEN SAMEN!”** kwam meteen goed naar voren. Iedereen liet zich van zijn beste kant zien en de combinatie van onze opstellingen, hindernissen en de

goede inzet van vuursteun maakten het onze OPFOR flink moeilijk. Het doet een commandant goed om te zien dat zijn eenheid graag wil vechten, op zoek is naar de samenwerking, niet bang is om fouten te maken en daar in razend tempo van wil leren. In ons gecompriemde opwerktraject geeft dat vertrouwen dat we als we ver trekken kunnen zeggen dat wij er als Team alles aan hebben gedaan om iets goeds neer te zetten.

NIVEAU IV SCHIETACTIE

Na ALTENGRABOW gingen we ons weer op het schiet technische traject richten met een ISK week en 2 weken SOB in Bergen. Tussendoor werden een enorm aantal cursussen en missie oriëntaties weggekoopt om iedereen voor eFP op niveau te krijgen. In de combinatie van ISK en de SOB werd

iedereen op het benodigde niveau gecertificeerd. Doordat dit allemaal op tijd werd gerealiseerd konden we de SOB afsluiten met een niveau 4 schiet actie. De Sgt1 Vos had in het voortraject enorm veel werk gestoken in dit project. Even leek het er op dat onze schietserie eerder afgebroken moest worden om conform CEAG afgespotten terug naar Nederland te vertrekken. Dit zou betekenen dat onze niveau IV actie niet door kon gaan. Gelukkig werd er net op tijd aan de juiste touwtjes getrokken en kon deze schiet dag toch plaatsvinden. Op baan 9 ging het gebeuren en toen na einde vuren de rook was opgetrokken hadden de toeschouwers drie pelotons voorwaarts en achterwaarts zien gaan waarbij een deel zelfs ondersteund door twee Apache Heli's en een drone. Daarnaast werd er >>

gevochten vanuit de opstelling, werden gewonden afgevoerd en trof een Spike schot midden doel. Een prima afsluiting van ons schiet technische traject.

AFRONDING KLAAR VOOR VERTREK

Momenteel zitten we volop in onze eindsprint naar het vertrek. We hebben zelf nog een week getraind op niveau III in Budel en er lopen nog steeds cursussen en missie oriëntaties, iedereen is druk met dental fit, MBV en vaccinaties en week 20 t/m 22 staan in het teken van onze eerste oefening op niveau V onder leiding van de multinational Battlegroup staff waar wij onder zullen vallen tijdens eFP. Deze oefening zal plaatsvinden in KLIETZ en GUZ en zal bestaan uit een tactical road move, een aantal trainingdagen op niveau IV en een groot scenario op niveau V. Als we hiervan terugkomen is het onderhoud plegen, inpakken, spullen inleveren en voor je het weet stappen we na een kort inschepingsverlof op het vliegtuig naar Litouwen. Vanaf de vliegtuigtrap kijk ik dan terug op een hectische periode. Een periode waarin we heel veel hebben gedaan in weinig tijd. Misschien wel te veel. Maar, ik kijk dan ook vooruit en dan zie ik een Team dat naar Litouwen gaat. Een Team dat er altijd voor gaat, er staat voor elkaar, nooit opgeeft en altijd beter wil worden!

**Wees Trots,
wij vechten samen!!!**

LITHUANIAN BULLDOG

Tekst | Eerste Luitenant Bus - Foto's | BCie

De Bulldogs van de BCie zijn op moment van schrijven al bijna anderhalve maand in Litouwen voor de missie eFP. Een mooi moment om in dit artikel terug te kijken, maar ook een vooruitblik te geven.

Het voortdetachement kwam op 19 januari aan in Litouwen. De eerste week is direct veel werk verzet om de randvoorwaarden te scheppen voor de hoofdmacht die een week later zou arriveren. Zoals het ophalen van de voertuigen welke per boot aankwamen aan de andere kant van Litouwen, het in ontvangst nemen van het PGU en het indelen van het gebouw en wapenkamers. Zodra de hoofdmacht op 26 januari was aangekomen was er de tijd om te landen en iedereen zijn plek te laten vinden. Naast het landen was er een andere belangrijke taak die moest gebeuren; het inschieten van de wapens.

RENNEN, VLIEGEN, SPRINGEN

Na twee weken was het team geland, waren de wapens ingeschoten en was alle logistiek gereed. Tijd dus om het bos op te zoeken voor de groepen. Dit werd gedaan in de vorm van praktijk oefen dagen (POD)

en lesreeksen. Dit gaf niveau 3 & 4 weer de gelegenheid om in het programma te duiken en deze voor zover mogelijk rond te krijgen. Een logische opbouw stond hierin centraal waarin de groep het start-niveau zou zijn. Broodnodig, want in het opwerktraject hebben we meerdere oefeningen gedraaid die primair op team- en battlegroup-niveau plaatsvonden. Hierbij moet gezegd worden dat het een goede leerschool was voor met name de pelotons en compagnie functionarissen. Binnen de groepen was het voornamelijk beeldvormend, maar verder vooral rennen, vliegen en springen. Op zich zeker niet verkeerd, maar door de versprongen instroom en toch ook wel grote uitstroom lag hierdoor de aandacht soms meer op de technische kant dan op de tactische kant. Niet ideaal, zeker niet tijdens een oefening zoals in GUZ waarbij een bataljon Red Force met Leopards op je af kwam stormen.

KOUD WEER TRAINING

Tussen alle POD's en lessen door stond de eerste oefening op het programma, de koud weer training. De insteek was om drie dagen om te leren gaan met de >>

kou, welke zeker in de eerste weken zeer aanwezig was. Hoewel we nog een relatief matige winter hebben gehad hier, waren temperaturen van -10°C niet vreemd. Dit gecombineerd met een pak sneeuw en een gure wind, maakt goed voor jezelf zorgen nog belangrijker. Tijdens de training stonden onderwerpen zoals het bouwen van een 'gapahuk', zelf vuur maken met op dat moment voorhanden materialen en verplaatsen centraal. Helaas moest de oefening worden ingekort door het bezoek van de Duitse minister van Defensie, waarvoor een ceremonie werd ingelast ten koste van de oefening. Het bleef dus bij één nacht te velde. Materialen zoals de tarp, maar ook de slaapzakken mochten niet worden gebruikt. Hoewel het een koude nacht was, hebben er mooie kampvuurtaferelen zich voorgedaan, wat de groepscohesie flink heeft bevorderd.

TACTISCHE OEFENING

Ondertussen hebben we ook de eerste tactische oefening erop zitten. Deze was in onze achtertuin, het oefenterrein Gaiziunai en stond in het teken van groepsop treden. De primaire oefendoelstellingen waren voorwaardenscheppende activiteiten zoals het verplaatsen en formaties, defensief in de vorm van opstelling niveau 2 en offensief door het trainen van contact drills en de aanval met en zonder vijanddruk. Gedeeltelijk kregen de groepen tijd en ruimte om zaken 2a op te pakken, maar binnen de pelotons waren er ook scenario's voorbereid welke met bijvoorbeeld een drilldownslide aanving om vervolgens uit te voeren. EHD 4 en 5 gingen de opmars op deze manier beoefenen waarbij er verschillende contacten werden geïnitieerd door de oefenvijand, welke met name door de multinationale Combat Service Support

compagnie geleverd werden. Voor hun een mooie kans om wat anders te doen dan rijden en voor ons zeer welkom om invulling aan de scenario's te geven. Ook de snipers en het Fire Support Team (FST) konden flink aan de bak, met gecombineerde opdrachten waarbij ze een stalk hielden op het verzamelgebied van EHD 5. Voor beide veel leerwinst in de vorm van tegenverkenningmaatregelen en de wisselwerking snipers en FST in heimelijke opdrachten.

De Mikeys (Mortieren) hebben verschillende groepsdrills kunnen beoefenen, waar ze afgelopen jaar weinig aandacht aan hebben kunnen besteden. Een geslaagde oefening waarin iedere eenheid achterstallige doelstellingen of juist retentie en fijn slijpen van drills heeft kunnen uitvoeren.

KOMENDE PERIODE

De komende periode kenmerkt zich door een opbouw in optreden qua niveau. Voor EHD 6 bijvoorbeeld volgen er na de eer-

der genoemde oefening twee weken welke gebruikt worden voor onderhoud, het schieten van de reflex-module, matherk en niveau 3a & 3b POD's. Daarna volgt een drieweekse oefening waarbij in de eerste week OVG en shoothouse centraal staan en de twee weken daarna een niveau 5 oefening. Aansluitend weer een kazerneweek voor onderhoud en dan weer door voor een week Letland of Estland om daar met de SPIKE te kunnen vuren. Met weer een korte onderbreking voor onderhoud volgt de welbekende niveau 6 oefening IRON WOLF. Een drukke periode dus, welke wel zal worden afgesloten met een tweeweeks verlof in Nederland.

SITUATIE OEKRAÏNE

Ondertussen speelt er ook nog wat anders, namelijk de oorlog in Oekraïne welke niet onbenoemd kan blijven. De oorlog zelf, maar ook de aanloop ernaartoe wordt hier uiteraard op de voet gevolgd. Op dit moment heeft het voor onszelf nog geen directe gevolgen, we draaien ons reguliere programma en het binnen een zeer korte tijd volledig gereed kunnen staan is hier

een standaard procedure. Met name bij de Duitsers zien we de invloed in de vorm van aanzienlijke versterkingen. Daarnaast loopt nu ook het proces om hier de oorlogsvoorraad aan munitie op te hogen. Dit zijn vooralsnog positieve ontwikkelingen, net als de interesse vanuit de politiek die merkbaar is. De minister van Defensie en Buitenlandse Zaken, samen met de CDS hebben ons ondertussen bezocht en hun commitment uitgesproken. Het moreel is er in ieder geval niet minder om.

tweede keer is ook verbaasd. De eentonigheid echter van rijst met goulash, schnitzel en aardappel of op zijn tijd een broodje BLJ wordt graag doorbroken.

Al met al hebben we tot nu een prima periode waarin nog veel moois in het verschieft ligt. De tijd vliegt voorbij en veel spookverhalen over de missie eFP zijn ondertussen ontkracht. Wij hopen dat onze kameraden van de ACie een goede voorbereiding hebben gehad.

Voor nu een krijgsmangroet vanuit Litouwen.

Eens te meer wordt duidelijk waarom we hier zitten en dit bevordert de mindset aanzienlijk. Wel blijven er berichten komen vanuit het thuisfront, waar logischerwijs ook spanning kan heersen. Voor de leidinggevenden binnen het team de taak om dit te monitoren en daar waar nodig uitleg te geven. Dit gebeurt bijvoorbeeld door enkele digitale berichten vanuit het team voor het thuisfront, maar ook een brief vanuit de Senior National Representatief.

COVID

Als laatste, COVID blijft ook hier een thema. Waar voor ons als Nederlanders de situatie beheersbaar is, zien we met name de Duitsers worstelen met het strenge Duitse coronabeleid. Voor ons betekent dit met

name dat hoewel er qua oefenen en trainen geen restricties zijn, tripjes buiten de poort nog steeds niet toegestaan zijn. Ook verschillende faciliteiten op het kamp zijn gesloten, waardoor je leefruimte behoorlijk beperkt wordt. De behoefte om bijvoorbeeld de Litouwse hoofdstad Vilnius te bezoeken is te overzien, maar met name naar de supermarkt kunnen gaan om zelf eten te kunnen opwarmen wordt erg gemist. Belangrijk, het eten in de DFAC, de kantine, is zeker niet slecht en heeft menig soldaat die hier voor de

★ SLD2 K. BROUWER, 2E MINIMI SCHUTTER

Ik ben de Sld2 Brouwer en zit sinds april 2020 bij de Bravo 'Bulldog' Cie als 2e Minimi schutter. Met 19 jaar ben ik het jongste lid van de B-cie. Op dit moment neem ik deel aan eFP (2022-1).

Dit is mijn eerste uitzending. De laatste maanden zijn een sneltrein voor mij geweest. Een nieuwe functie in een nieuwe groep, die als een geheel bezig was met het opwerken voor de eFP missie. Tijdens de eerste weken wist ik nog niet echt wat ik moest verwachten. Meteen viel mij op dat er een goede sfeer hangt binnen de compagnie, en binnen de eenheid. Ik ben vanaf het begin goed geïnformeerd hoe wij als B-cie te werk gaan en wat er van mij verwacht wordt. Met vragen kan ik overal terecht en iedereen is bereid om te helpen. In het drukke basis X jaar heb ik zelf twee grote oefeningen meegemaakt. Beide oefeningen waren in Duitsland, namelijk Guz Altmark en Hammelburg. Ik heb veel zin in Litouwen en hoop daar veel te kunnen leren en beter te worden als peloton en als persoon.

ENHANCED FORWARD PRESENCE TIDE ROTATIE

ERVARINGEN VAN EEN GROEPSCOMMANDANT IN LITOUWEN

Tekst | Sgt van de Water - Foto's | BCie

Ik ben Sgt van de Water, momenteel werkzaam bij 42BLJ B-cie bij EHD 4 als groepscommandant. Deze functie draai ik nu voor 3 jaar en heb deze moeten verlengen om met de compagnie mee te kunnen gaan naar Litouwen. In dit stuk beschrijf ik enerzijds mijn ervaringen met het opwerktraject naar Litouwen toe en anderzijds hoe het nu de eerste periode van de uitzending is geweest.

Voorafgaand aan de missie in Litouwen is de periode best hectisch geweest. De periode kenmerkte zich door veel grote oefeningen op het defensieve gebied. Veelal met andere compagnieën en met de collega's uit Duitsland. In dit traject hebben veel personele wisselingen plaatsgevonden en zijn op meerdere momenten nieuwe soldaten vanuit de opleiding binnengekomen. De laatste soldaten stroomde zelfs op NIV 3+ in, dus moesten vrij snel het basisoptreden van de compagnie bijgebracht worden. Dit heeft dus veel "gevechtsleiding" gevraagd om al deze oefeningen toch goed te laten

verlopen. Daarbij zijn wij voor 75% gevuld en hebben dus om moeten leren gaan met 1 groep minder, waarmee toch dezelfde resultaten behaald moesten worden.

Ondanks de hectiek mocht het resultaat er zijn en daar staan we dan, na een welverdiend inschepingsverlof gereed voor vertrek. Op 19 januari was ons vóórdetachment al richting Litouwen gevlogen om de voertuigen van de boot te halen en om de hoofdmacht te kunnen ontvangen op Rukla Bar-

racks. Onze hoofdmacht waar ik zelf bij zat kwam hier op 26 januari aan. Het was voor eenieder even wennen om ineens weer met je poten in de sneeuw te staan. Bij aankomst werd iedereen getest op Covid en kregen we een inbrief over de gang van zaken in Litouwen en de Do's en Don'ts in het gebied. Positief getest personeel werden in Pabrade in quarantaine gezet en 10 dagen later opgevoerd op het kamp.

De eerste paar weken waren vooral acclimatiseren aan het weer, aan de omgeving en het settelen op het kamp. Hierin hebben we vooral gezorgd dat onze voertuigen inzet gereed gemaakt werden en onze

“Wennen om ineens iedereen om je heen te hebben.”

legering opgefleurd werd om er 6 maanden in door te kunnen brengen. Voor mij als buitenslaper was het ook wennen om ineens iedereen om je een te hebben, overdag maar ook in de avonden en in het weekend. Het positieve hieraan is wel dat je dicht op je personeel zit waardoor je hen beter kan begeleiden.

In deze weken hebben we ook vooral de focus gelegd op wat lessen en wat basisdrills die nog fijn geslepen konden worden. Buiten deze lessen en drills was ook het kennismaken met de Litouwse schietbanen een ding. Het gaat hier namelijk allemaal net iets anders met aanvragen dan in Nederland. Wel waren deze dagen hoognodig om onze persoonlijke dan wel groepswapens in te schieten na het transport. Hierbij hadden veel van de soldaten nog nooit in de sneeuw geschoten. Voor mij als Schietinstructeur en groepscommandant was het wel leuk om te ervaren hoe je kerels hier mee omgaan en wat de effecten zijn van zoveel kleren aan met het schieten.

Daarna was Litouwen een uitgelezen kans voor een Cold Weather Exercise. Dit was een oefening waarbij mensen leerden omgaan met de kou en hoe ze zichzelf inzetbaar kunnen houden. Deze oefening werd geleid door onze eigen Cold Weather Instructors binnen de compagnie en hierbij stond de eigen niveau 1 centraal. Deed je niks, had je het koud, maar was je er actief mee bezig dan had je ondanks het koude en natte weer toch een warme nacht. Helaas kon de wak duik die gepland stond niet doorgaan vanwege te dun ijs. Toch is deze oefening goed om als groepscommandant te kunnen zien welke mensen overlevings zijn en wie het bijltje er bij neergooien als dingen tegen gaan zitten.

Na deze oefening gingen we voorbereiden voor de volgende oefening die al om de hoek lag. Dit werd een niveau 1-2 oefening waarbij de focus lag op de groep/enkele man. Een oefening waarbij ons als groepscommandanten lange tijd om geschreeuwd is. De eerste keer in ruim een jaar tijd dat wij tijd hebben met onze eigen groep voor onze eigen punten. Hierbij staat drillen centraal met "dekken, dienen, hulzen maken" als side note. Aangezien wij een jonge compagnie hebben met veel mensen die bij niveau 3+ zijn binnen gekomen was deze oefening zeer noodzakelijk. Hierbij waren wij als groepscommandanten misschien niet de meest geliefde personen van de week, maar zorgde deze week wel voor een sterkere basis voor de rest van de aankomende oefeningen. In deze week hebben wij vooral de focus gelegd op contact drills, voertuig drills, in- en uitstijg drills en gelegenheidsaanvallen. Het fijne aan een week als deze is dat je vrijwel meteen resultaten ziet. Van dag tot dag zie je als commandant de dingen beter gaan en steeds meer naar hoe jij ze graag ziet.

Omdat er ook ruimte moet zijn voor saamhorigheid, is een BBQ na een oefening altijd een goed idee, zelfs met winterse omstandigheden. Uiteraard moeten wij constant gereed staan voor actie, ook onze voertuigen. Dus onderhoud mag niet ontbreken.

Dit was in een notendop onze eerste periode in Litouwen. Vanuit hier kijken we weer vooruit naar de grote oefeningen die gaan komen.

AMO PEL 13X

Tekst: Sgt Dieterman, (Martijn)

Wij als 42 Charlie compagnie zijn aangewezen om een kaderstelling te leveren aan een nieuwe AMO lichting. Deze kaderstelling is verantwoordelijk voor het opleiden en trainen van nieuwe soldaten die onze eigen compagnie gaan aanvullen. Met deze soldaten gaan wij vervolgens de MFO in en aansluitend het basis x jaar. Wij kunnen de ervaring van de infanterie, capaciteiten van de compagnie en ons eigen enthousiasme inzetten om de nieuwe soldaten met een goed niveau af te leveren aan de compagnie. Dit allemaal in samenwerking met School Zuid.

LICHTING 13X

De nieuwe lichting verdeeld onder drie groepen, A, B, en C. Begon op 8 november jl. Onder leiding van de PC en OPC van eenheid 4. De eerste week stond in het teken van introductie, kleden bij KPU en is er een begin gemaakt met een aantal militaire basis onderwerpen zoals, Colt C7, HPG en exercitie. Alle leerlingen hebben van KPU het nieuwe VOSS systeem gekregen, hierdoor liepen de leerlingen er beter bij dan sommige kaderleden. In deze eerste week begonnen ook de eerste bijzonderheden met leerlingen. Heimwee, blessures en motivatie problemen zijn direct onderkent. De PC is er druk mee geweest.

DE AMO

De eerste vier weken van de AMO is de internaatperiode, in deze vier weken hadden we werkdagen van 0710 tot 2200 uur. Door de uitgebreide kaderstelling konden we als kaderleden de lessen en tijden verdelen, op iedere groep stonden twee onderofficieren en twee korporaals. De leerlingen komen op zondagavond aan en mochten op vrijdag pas naar huis, indien tijdens de eindinspectie en de rest van de week geen bijzonderheden zijn geweest.

Tijdens de kazerne weken in de AMO hebben we alle lessen gegeven voor de militaire basis onderwerpen. Naast de lessen hebben we veel tijd besteed in de sim, waar

de leerlingen bekend raakten met de verschillende schietoefeningen. De dagen in de sim waren altijd voorafgaand aan een schiet dag, hier hebben wij als instructeurs gelet op de handelingen en verrichtingen aan het wapen en natuurlijk ook de schietresultaten. Door corona zijn er een aantal leerlingen die niet alle schietdagen aanwezig zijn geweest en dus niet alle schietoefeningen hebben gescho-

“In Budel heeft de leerling mogen genieten van alternatief eten.”

ten. Voor deze leerlingen hebben we een extra schiet dag georganiseerd, zodat ook zij basisschutter colt konden worden. Uiteindelijk zijn we twee dagen naar het ISK

gegaan waar alle leerlingen geoefend schutter zijn geworden. Ook heeft iedere leerling zijn ervaring gehad met het werpen van de handgranaat.

Naast het opleiden van de leerling tot geoefend schutter Colt C7 is ook de nodige tijd besteed aan het verblijven en optreden in het bos. Verplaatsingstechnieken, veilige plaats, WLP, verplaatsen bij duister, person search, vehicle search en contact drills zijn allemaal aan bod gekomen. We hebben de leerlingen hierin lesgegeven alvorens we de onderwerpen in een scenario hebben verwerkt en uitgevoerd.

MENTALE VORMING

Naast de standaard oefeningen in het bos hebben we ook een mentaal vormingsweekend gehad. De leerlingen werden op een vrijdag verrast met een tasinspectie om vervolgens te verplaatsten naar het oefenterrein in Budel. In Budel heeft de leerling mogen genieten van alternatief eten. Sprinkhanen, meelwormen en larve stonden op het menu. Nadat de sport de leerlingen een actieve nacht had bezorgd konden de leerlingen zich gaan klaarmaken voor pacman, 1 bij 1 bij 1 graven en een escaperoom. Met behulp van deze activiteiten hebben de instructeurs veel kunnen waarnemen en terug kunnen koppelen over hoe de leerling met stress omgaat. Deze ervaring nemen ze mee in de rest van hun loopbaan. Na Budel was het nog niet voorbij, de tonners werden warm gedraaid en de weg richting Harskamp was lang. Na een uitdagend programma in het oefendorp waarbij een laatste keer de mentale

gehardheid getraind werd. Toen zat het programma er voor dit vormingsweekend er alweer op. Iedereen zijn spullen pakken en huiswaarts richting Oirschot waar middels een frietkar en een drankje het weekend leuk werd afgesloten.

PROEVE VAN BEKWAAMHEID

Voordat we konden beginnen aan de eindoefening moesten de Proeve Van Bekwaamheid (PVB) worden afgenomen. Met het nieuwe MARCH protocol hebben de leerling ieder hun eigen casus gehad en het slachtoffer weten te helpen. Na wat her PVB'n heeft iedereen de PVB MARCH gehaald, weer een stap dichterbij de eindstreep. De rest van de PVB werden afgenomen in het bos op de Oirschotse heide. Hier hebben we de PVB AAW, contactdrill en

velddiensttekens afgenomen met behulp van een scenario. Corona heeft wat tegen-gewerkt, maar uiteindelijk heeft iedere leerling zijn PVB'n gehaald.

EINDOEFENING

En dan de laatste loodjes, de eindoefening. De leerlingen van 13x waren zenuwachtig, maar vooral enthousiast om de eindstreep te halen. De eindoefening begon met het schieten van vreemde wapens. De leerling heeft met de mp5, dessert Eagle, p99, magnum, Kalasjnikov, Dragunov, HK417 en de Scar mogen schieten. De zon scheen en iedereen was geconcentreerd aan het schieten, dit werd mede mogelijk gemaakt door de schietvereniging KMS. Na het schieten met vreemde wapens werd in het oefenterrein in Budel de veilige >>

plaats ingericht, hier speelden 24 uur scenario's af waar de leerlingen op moesten reageren. Wat bijzondere reacties later werd de veilige plaats verlaten en kregen de leerlingen het bevel voor het betrekken en inrichten van een WLP, dit onder leiding van de tactische groepscommandanten. De vijand had locaties uitgezocht om luchtlandingsoperaties uit te voeren en deze locaties moest 13X pel onder waarneming houden. Een nacht in een schuilbivak, een overval, verplaatsing met de boxer weer richting Oirschot, roeien, marsen, krijgsgevangen, bevrijdt worden door een groep van de compagnie, een aanval, brancardrace, compound draaien en uiteindelijk DE commandantenmars, bracht een einde aan een mooie

periode voor de leerlingen. Getroost door een broodje shoarma konden de leerlingen binnen geklapt worden door de ouders, vrienden, vriendinnen en familie. Onder al deze ogen werden de leerlingen bevorderd tot soldaat 2. Na de laatste eindgesprekken, een ludiek eindfeest (georganiseerd door de leerlingen zelf) en de afwikkelweek zijn de leerlingen klaar voor de volgende stap, de MFO!

DE MFO

In de MFO worden de leerlingen opgewerkt om een infanterist te worden. Het gehele peloton valt weer onder de kaderstelling van de Charlie "Eagle" compagnie (kaderleden van eenheid 4 & 5) en nu wordt deze ook ondersteunt door de instructeurs van de manoeuvre school. In twee pelotons wordt MFO aangelopen. Tijdens de MFO krijgen de leerlingen twee nieuwe wapensystemen aangeleerd, de minimi en de Glock. In de eerste week is de minimi uitgebreid aan bod geweest, de leerlingen hebben hun kennis en kunde verbreedt op dit nieuwe wapensysteem. De theorie en de handelingen werden snel eigen gemaakt. Later in deze opleiding volgt nog de Glock.

In het veld gaan we de leerlingen de taken van de infanterie eigen maken. Dit zijn patrouilles, aanvallen, overvallen en hinderlagen. Dit gaan ze op dezelfde manier aanpakken als dat we in de AMO deden. Eerst gaan we met een POD de onderwerpen beoefenen om vervolgens in de veldweken de onderwerpen tot uitvoering te brengen. De veldweken gaan zwaarder worden, minder slaap en meer fysieke inspanningen.

HET KADER

De instructeurs, (Sgt & Kpls) gebruiken deze opleidperiode ook om zichzelf te ontwikkelen vwb het ECOD, (Opleider & POL). De korporaals kunnen allemaal hun POL afronden en de onderofficieren maken een begin met de opleider lessen. In tien weken moeten we de MFO afronden, dit vraagt om veel inzet en door het drukke rooster is er weinig tijd om lessen voor te bereiden. Ons doel is met zo veel mogelijk, goed getrainde infanteristen de MFO te gaan volbrengen om vervolgens met een gevulde eenheid het basis x jaar in te gaan.

★ RON VAN KEMENADE, GROEPSCOMMANDANT

Mijn naam is Ron van Kemenade. Ik ben 21 jaar en woon in het mooie Son en Breugel. In mijn vrije tijd fitness ik graag en voetbal ik bij de club uit Son genaamd v.v. SBC. in een vrienden-team. En daarbij kom ik meteen bij mijn volgende hobby, ik ben graag met vrienden en familie. Ik ben in 2016 begonnen met de VEVA GROEP niveau 3. In deze opleiding kwam ik erachter dat dit werk goed bij mij past. Daarom heb ik ervoor gekozen in 2019 om direct na de VEVA te beginnen aan de KMS met als doorstroomrichting de infanterie. Na succesvol de KMS te hebben afgerond ben ik naar de VTO infanterie gegaan. De VTO INF heb ik afgerond aan het eind van 2021. Sinds 27 december '21 ben ik geplaatst bij de C-cie van 42BLJ als groepscommandant bij eenheid 5.

OVG OOSTDORP

Tekst | sgtt Nab - Foto's | Bataljonsfotograaf

Van 19 tot en met 22 april heb ik als sergeant tutelair Nab met eenheid 4/5 van 42C een weekje meegedraaid en voor het eerst kennis gemaakt met het Optreden Verstedelijkt Gebied, (OVG). Met een gemixte groep van korporaals, soldaten en nog 3 sergeanten die op Tijdelijke Te Werkstelling, (TTW) basis zijn geplaatst bij de CCie waaronder ikzelf, hebben wij een week getraind in Oostdorp.

WAT HEBBEN WE GEDAAN?

Omdat het niveauverschil binnen de groep groot was, van geen ervaring tot veel ervaring is deze week de nadruk gelegd op niveau 1 en 2, enkele vent en groepsniveau. Dinsdag zijn we begonnen met

de basishoudingen en vervolgens hebben we stapsgewijs niveau 1 zaken behandeld, zoals: slicing the pie, binnendringen raam, binnendringen deur, de instap, procedure gang en trap. Toen iedereen de niveau 1 zaken onder de knie had, konden we scenario's gaan nabootsen. We begonnen klein zoals het zuiveren van de begane grond. Hierbij werden schietschijven gebruikt waarbij de vijand geen wapen of wel een wapen had. Op deze wijze werd er een "shoot, no-shoot" situatie gecreëerd. Zo konden wij als schutters daarop anticiperen en juist handelen.

Naar mate het beter ging zijn we overgegaan op het zuiveren van een compleet huis en het vechten van huis naar huis. Donderdag en vrijdag hebben we een aantal keer een straat met 4 huizen achter elkaar gezuiverd, met bij ieder huis een andere groepscommandant. >>

MIJN ERVARING?

Deze week heb ik als een leuke en verfrissende week ervaren! Ik heb deze week veel nieuwe dingen geleerd die ik in de toekomst zeker in mijn voordeel kan gebruiken. Het meest interessant vond ik hoe de groepscommandant zijn plan aan het maken was om door te stoten naar een volgend huis en daarbij het handelen van de gpc op verschillende situaties. Dit was mijn eerste keer OVG en ik kon op deze manier goed de basis leren. Uiteraard heb ik zelf mogen ervaren hoe dit optreden in elkaar zit en daarbij heb ik een kijkje kunnen nemen in de rol van de groepscommandant tijdens OVG. Dit alles heeft voor mij weer bijgedragen aan een beter beroepsbeeld!

OEFENEN IN ACTUEEL SCENARIO

Tekst | kap Robert - Foto's | DCie

Een kleine roofvogel hangt biddend boven een groepje militairen van de Delta-compagnie van 42 Bataljon Limburgse Jagers uit Oirschot. Er loopt vast een lekker hapje over het Artillerie Schietkamp (ASK) bij Legerplaats te Oldebroek, want de kans dat de roofvogel het heeft voorzien op de 81 millimeter mortieren is nu eenmaal niet realistisch.

Het oefenscenario is dat des te meer. Een deel van de artilleristen en infanteristen vertrekt deze zomer met de Alfa-compagnie van 42 BLJ naar Litouwen om deel uit te maken van de enhanced Forward Presence (eFP) en dan wil je in deze barre tijden wel beslagen ten ijs komen.

Niet alleen de natuur ontwaakt uit de winterslaap, ook de krijgsmacht richt zich op na een lastige periode rond de pandemie. In de vroege ochtend worden twee Fennek-verkenningsvoertuigen van de oefenende eenheid van camouflagenetten voorzien en de mortieren opgesteld. Als alles in gereedheid is en een fase van wachten is aangebroken, verveelt het uitzicht geen moment. Op links rukt een peloton van de Mobiele Eenheid op, rechts leren cadetten van de KMA hun

richtmiddelen te bedienen en in het voorterrein liggen schutters lange afstand van het Korps Mariniers in het veld. Om het plaatje helemaal af te maken trekt ook nog een Britse C-17 Globemaster van RAF Ascot sporen aan de staalblauwe hemel.

STINGERS

Het niveau van de oefening liep dan ook uit van 'vier' - beginners - naar 'twee' - goed geoefend. Maar wat is dan onervaren? Wel, neem de soldaten-1 Stefan en Mennie. Ze zijn al twee hele dagen bij de mortiergroep ingedeeld. "We komen van het DGLC", zegt de eerste. Mennie was daar chauffeur op de Fennek, zijn maat Stingerschutter. Mooie periode, maar tijd voor wat anders vinden ze. "We hebben bewust voor de mortieren gekozen en ik wilde ook per se bij de Limburgse Jagers", vertelt Mennie.

“Voor het vuren is er toch sprake van enige spanning.”

"Ik heb er twee jaar getraind op de simulator, maar helaas nooit zo'n luchtdoelraket afgeschoten", stelt Stefan. En nu, na twee dagen en een pittige munitietest in de simulator, mogen ze de munitie ('bommen' in vaktaal) van de pallet halen en aan de lader aangeven. "Nee, ik ben niet zenuwachtig, maar het is wel even goed opletten dat je doet wat je hebt geleerd", zegt Mennie. Voor het vuren is er toch sprake van enige spanning bij de jonge soldaten. Ze noteren netjes van elkaar hoeveel schoten zijn afgevuurd.

LEERMOMENTEN

Voor de mortiergroepen is er deze oefening geen gevaar van een aanval van de vijandige artillerie, maar de commandant FST heeft een ander beeld. Assistent-oefenleider opperwachtmeester >>

Leider der oefening kapitein Robbert.

“Covid heeft er flink ingehakt.”

Soldaat Mennie, twee dagen bij de mortieren, heeft voor het eerst daadwerkelijk een granaat in handen. 'We hebben bewust voor de mortieren gekozen'.

Soldaat-1 Stefan verricht graafwerkzaamheden om de munitie neer te leggen.

Mark gooit moeiteloos met granaten van allerlei formaten om het die commandant moeilijk te maken. "Ik vuur nu mijn Gill af. Tweemaal treffer op een tank en een pantser-voertuig", aldus Mark.

"In de oefening hebben we fictief ook nog een hele infanteriecompagnie en een peloton 155 millimeter houwitsers paraat, maar heus, je ziet ze niet", zegt Robbert lachend. "Deze oefening is trouwens ground only, dus nog zonder de inmenging van vliegtuigen. Dat komt de volgende oefening aan de orde."

GRILLEN

Dat zal dan mogelijk weer een leermoment betekenen voor wachtmeester Luuk en tweede luitenant Krijn, de een net van de KMS, de ander van de KMA. "Na afronding van de Vaktechnische Opleiding zijn we vorige zomer aangesloten", meldt Krijn tussen een hap 'broodje bal' door. De twee hebben hun observatiepost ingericht in het veld, waar OP-1 vanuit een Fennek opereert.

Het gaat om het ervaren van de grillen van de natuur, het effect op waarneming en schoten. "De simulator is een prima begin en aanvulling, maar je kunt niet de omstandigheden naspelen zoals hier op het ASK", schetst kapitein Robbert. "Op sommige plekken waai je uit je jas en ergens anders is het weer windstil. In een spel kun je de Fennek overal parkeren, hier in het veld heb je met diverse obstakels te maken. Ook het gevoel van bommen schieten: je móét daarvoor het veld in. In een tactisch scenario kom je dan voor verrassingen te staan. Zoals nu bijvoorbeeld, want de communicatie-apparatuur vertoont kuren. En die is vrij essentieel in ons beroep."

Soldaat-1 Stefan, met de volgende granaat paraat, wacht op het schot.

De waarnemers in het voorterrein in de Fennek en wachtmeester Luuk maken aantekeningen in het veld. ‘Op de simulator kun je deze omstandigheden niet naspelen’

MOTIVATIE

Uitdagingen genoeg dus tijdens de tweedaagse oefening, waarbij ook logistieke problemen al dan niet gewenst in het geding kwamen. “Een tekort aan munitie is iets waarmee we al langer moeten omgaan”, zegt kapitein Robbert. “Als je ziet hoe iedereen omgaat met kleine teleurstellingen, maak ik me geen zorgen. De motivatie heeft in ieder geval níét te lijden gehad onder de pandemie.”

**★ SENAN PENDERS,
LIMBURGSE JAGER**

Mijn naam is Senan Penders, ik ben 20 jaar oud en woon in Voorburg. Begin september 2021 heb ik de AMO afgerond hier bij school zuid. Eind januari 2022 de MFO. Voor de AMO had ik gesolliciteerd op de functie chauffeur Fennek. Daarom zou ik in eerste instantie bij 42 BVE worden geplaatst. Op de laatste dag van de AMO kreeg ik te horen dat dat niet zo was. En dat ik bij het verkenningspeloton van 42 BLJ werd geplaatst. Eerst vond ik dit best jammer, omdat ik uitkeek naar BVE. Achteraf ben ik toch heel blij dat ik terecht ben gekomen bij het verkenningspeloton van 42 BLJ. Nu ik hier een paar maanden rond loop merk ik dat ik geluk heb gehad dat ik bij dit peloton ben geplaatst. Binnenkort ga ik beginnen aan de cls cursus. Verder hoop ik om meer cursussen te doen om mezelf te blijven ontwikkelen. Mijn ambities voor de toekomst zijn om door te groeien tot korporaal binnen het verkenningspeloton. Om hier de boordschutters functie uit te voeren. Verder heb ik veel zin in mijn tijd bij het verkenningspeloton. En hoop ik op een mooie tijd.

BATTLEFIELD TOUR OFFICIEREN 42D-CIE

Tekst | Tlnt Rens

Eens per kwartaal organiseren de officieren van de D 'Zwarte Panter' Compagnie een saamhorigheidsactiviteit in de vorm van een battlefield tour. Met deze momenten trachten wij het nuttige met het aangename te verenigen. Deze keer werd de organisatie in de handen van Tlnt Rens en Tlnt Jeffrey gelegd. Beide officieren zijn geboren en getogen in Limburg, het is dan ook niet geheel toevallig dat deze provincie het toneel was van de BFT.

Na het ontvangst bij Kasteeltje Hattem in Roermond zijn we de BFT begonnen met het leggen van een krans bij het Nationaal Indië-monument. Met dit eerbetoon, bij het plaquette van 5-6 R.I., hebben we de gevallen van het regiment, waar onze compagnie haar naam aan verbind, geëerd.

Aansluitend aan dit moment zijn we naar Grandhotel Valies getrokken. Door de sociale contacten van Rens aan te wenden konden we dit hotel gebruiken om te overnachten, het geven van een presentatie in de vergaderzaal en ,tijdens de presentatie, het diner. Ook heeft Rens Richard benaderd om deze eerste dag van onze BFT bij te wonen. Richard is niet alleen een lokale inwoner van de regio, hij heeft zich verdiept in de Tweede Wereldoorlog en dan met name in relatie tot de regio Midden-Limburg en Roermond. Het diner werd verzorgd door restaurant "Opsjtap" en op verzoek naar het hotel en de vergaderzaal gebracht. Terwijl de officieren van hun diner genoten was het aan Jeffrey de taak om, onder toezicht oog van Richard, op een interactieve manier de bevrijding van Limburg te presenteren. Dit alles geheel in het kader van het oogmerk: het nuttige met het aangename verenigen.

Vervolgens hebben we onder leiding van Richard verschillende historische locaties bezocht in de binnenstad van Roermond. Op deze punten heeft Richard uitgelegd wat daar gebeurd is en waarom dat zo belangrijk was. Zo hebben we onder andere de Maasbrug en de kathedraal

bezocht, die beide een belangrijke rol hebben gespeeld in de verdediging van Roermond. Ook hebben we gesproken over de Ernst Casimir kazerne. Deze kazerne was voor de oorlog de thuisbasis van het 17e grensbataljon van het 17e regiment infanterie. In mei 1940 werd hij in bezit genomen door de bezetter. Later, in 1950, werd het de thuishaven van het Regiment Limburgse Jagers. Na de 2 uur durende tour en alle informatie die Richard gepassioneerd gedeeld heeft met ons hebben we afscheid genomen van hem en bedankt met het schildje van de Zwarte Panter Compagnie.

De eerste dag van de BFT hebben we nabesproken en afgesloten onder het genot van een versnapering.

De volgende ochtend zijn we onder leiding van Rens naar het eiland Osen verplaatst. Dit eiland is gelegen in een boog in de Maas die voor zowel de Geallieerden als de Duitsers van grote waarde is geweest. Om dit eiland vrij te maken van vijand en daarmee te bevrijden hebben de Britten een compagnies actie ontplooit. Een aantal van de huizen die gebruikt zijn door beide partijen zijn bewaard gebleven en worden momenteel weer bewoond. De inslagen van de strijd zijn nog altijd herkenbaar. We hebben hier een Tactical Decision Game uitgevoerd om zo onze breinen te laten kraken en een plan te ontwikkelen hoe we dit eiland zouden kunnen innemen zoals de Geallieerden dit voor ons deden.

Hiermee was een einde gekomen aan de tweedaagse battlefield tour. We hebben onze compagnie geëerd bij het monument, het regiment geëerd bij de oud kazerne en historisch bewustzijn gecreëerd met de officieren van de Zwarte Panter compagnie. Dit alles met in acht neming van het oogmerk: het nuttige met het aangename verenigen. Harimau Hitam!

TOEKENNING VAANDELOPSCHRIFT URUZGAN 2007

Tekst | Lkol Goossens, ingekort Lkol Vroom

Op 25 juni jl mochten we eindelijk het al in 2019 toegekende vaandelopschrift URUZGAN 2007 daadwerkelijk ontvangen. Het werd op de Nationale Veteranendag in de vorm van een cravatte door de Koning gehecht aan ons Regimentsvaandel. Een bijzonder moment in de Regiments historie, het elfde wapenfeit in 200 jaar. Een eerbetoon aan alle regimentsleden die zich hebben ingezet in de periode in Uruzgan en in het bijzonder in de Slag om Chora.

Maar hoe gaat het in zijn werk om een dergelijke belangrijke waardering te krijgen. Daar toe heeft een team bestaande uit Brigade-generaal Querido, Lkol (nu Kol) Goossens, Kol bd Damen en Lkol bd Broskij een aanvraag opgesteld. De tekst van deze aanvraag is hierna geplaatst mdv dat vele details zijn weggelaten vanwege de beperkte ruimte in het blad. De volledige aanvraag is te lezen, als pdf bericht op onze website.

AANVRAAG VAANDELOPSCHRIFT “URUZGAN 2007”

INLEIDING

Zowel tijdens Battle Group (BG)-3 (van april tot juli 2007) als tijdens BG-12 was het 42 Pantserinfanteriebataljon (42 Painfbat) van het Regiment Limburgse Jagers (RLJ) in the lead in Uruzgan. Daarnaast heeft het RLJ voor BG-8 en BG-9 één compagnie geleverd. Tijdens BG-3 hebben eenheden van het RLJ diverse operaties in de (wijdere) omgeving van Chora uitgevoerd. Daarnaast leverde 42 Painfbat van het RLJ de kern van de laatste Nederlandse BG in Uruzgan waarbij de nadruk lag op het versterken en uitbreiden van de zogenoemde footprint. Het RLJ heeft een wezenlijke en significante bijdrage geleverd aan de Nederlandse inzet in Afghanistan en heeft zich met name onderscheiden door: omvangrijke ongeplande operatie uit te voeren waarbij gedislokeerde commandovoering in drie dimensies onder tijdsdruk en grote belangen, met

C Battlegroup Lkol Querido

relatief beperkte middelen en tegen een relatief omvangrijke tegenstander kenmerkend was.

VERZOEK VAANDELOPSCHRIFT

De centrale vraag die deze voordracht beantwoordt, is: Voldoet het optreden van het RLJ in BG-3 aan de eisen die gesteld worden om in aanmerking te komen voor een vaandelopschrift? Dit verzoek richt zich op het volgende opschrift: “URUZGAN 2007”

Context van inzet van Regiment Limburgse Jagers Van het RLJ zijn meerdere eenheden in de jaren tussen 2006 en 2010 uitgezonden geweest naar Afghanistan. Uiteindelijk is in totaal 160% van de omvang van het RLJ ingezet. Los van de totale bijdrage van het RLJ, beperkt deze aanvraag zich voor het Vaandelopschrift zich tot het optreden van het RLJ tijdens BG-3 in Uruzgan in het april-juli 2007, met de nadruk op mei en juni 2007 (waaronder de zogeheten Slag om Chora en de gebeurtenissen die daaraan vooraf gingen en er op volgden).

SAMENSTELLING EN GROOTTE VAN DE EENHEID

BG-3 bestond (inclusief onderbevelstellingen ten tijde van de zogeheten Slag) onder andere uit eenheden van 42 Painfbat RLJ, bestaande uit Commandant BG-3 (Querido):
 - Commandogroep en bataljonsstaf (Tarin Kowt (TK)) - Staf- en stafverzorgingscompagnie (TK en Deh Rawod (DR)) - Verkenningspeloton - B-Compagnie (RLJ) - Tarin Kowt Mortiergroep (11KRA) - C-Compagnie (RLJ) - Deh Rawod

13 Infbat RSPB, 11e Afdeling KRA, Genietroepen, Geneeskundige troepen en de leden van het Operational Mentoring and Liaison Team (OMLT). De bijdrage van RLJ aan BG-3 bestond uit 440 personen (75% van het Regimentsbestand) en 250 personen uit externe componenten.

WIJZE VAN OPTREDEN (MANDAAT)

Het optreden in Afghanistan vond plaats in bondgenootschappelijk verband: vanaf 2001 was de “International Security Assistance Force” (ISAF) in Afghanistan gestati-

oneerd. De Nederlandse (NLD) bijdrage in de provincie Uruzgan was vanaf de zomer van 2006 actief onder de naam Task Force Uruzgan (TFU). Het mandaat was ruim gesteld en bestond (naast het toepassen van geweld in het kader van de zelfverdediging) uit het plannen en uitvoeren van operaties en het op basis van Rules of Engagement (ROE's) toepassen van proportioneel geweld.

WELKE OPDRACHTEN ZIJN ER UITGEVOERD

Voor BG-3 stond de volgende opdracht centraal: bijdragen aan de ontwikkeling van veiligheidsstructuren en voorkomen dat de OMF invloed kan uitoefenen op deze ontwikkeling. In het kader van deze overkoepelende opdracht zijn meerdere operaties gepland, uitgevoerd en geëvalueerd. De belangrijkste daarvan zijn Operatie Hunter Fox en Operatie Troy, het behoud van Chora, geweest.

GEVAREN WAARAAN EENHEDEN ZIJN BLOOTGESTELD

Elke eenheid die buiten de base optrad in het kader van het Normal Framework of Operations (NFO) of vanwege (een) geplande operatie(s), deed dit onder de dreiging van gevechtscontact of een (IED) aanslag. Ook de dreiging van suiciders was aanwezig, wat uiteindelijk ook heeft geleid tot een aanslag waarbij zowel NLD als lokale slachtoffers zijn gevallen. Tijdens de uitzending van Battlegroup-3 raakten veertien militairen (van RLJ en de overige regimenten) gewond en sneuvelden vier militairen. Op 6 april sneuvelde Sergeant 1 Robert Donkers (RGNKT) door een ongeval met een Patria; op 15 juni sneuvelde Soldaat der Eerste Klasse Timo Smeehuizen (RLJ) tijdens een zelfmoordaanslag in het centrum van Tarin Kowt; op 18 juni sneuvelde Sergeant-Majoor Jos Leunissen (RSPB) door een ongeval met een mortiergranaat en op 12 juli overleed Eerste Luitenant Tom Krist (RLJ) door de gevolgen van een zelfmoordaanslag. Ook het verblijf op de diverse bases was niet zonder gevaar i.v.m. raketaanvallen. In één situatie heeft dit tot een dodelijk slachtoffer geleid: op 6 april 2009 sneuvelde Soldaat der Eerste Klasse Chadli (RLJ) bij een raketaanval op TK. NB: aanvulling tijdens de BG 12 zijn gesneuveld door bermbommen, de Marinier Mark Harders en Korporaal Jeroen Houweling (Kmr's) en Soldaat der eerste klasse Luc Janzen (RLJ)

FEITEN/OMSTANDIGHEDEN WAARONDER IS OPGETREDEN

Uit intelligence werd ingeschat dat de OMF in het begin van 2007, in februari en april, steeds meer de druk op het districtscentrum van Chora legt. Vanaf medio april 2007 zijn er signalen dat de OMF de intentie heeft Chora in te nemen. Uit intelligence (Intel) berichten komt naar voren dat de OMF haar vrijheid van handelen in de Baluchivallei zeker wil stellen voor drugstransporten. De OMF voert aanvallen uit op verschillende posten in het gebied rondom Chora. Volgens de Intelligence die beschikbaar is voor OP Hunter

Fox wil de OMF Chora isoleren om zo een aanval uit te kunnen voeren op Chora DC en het omliggende gebied in te nemen.

Dit mondt in april uit in gevechten om de ANP-post Kala Kala. Eenheden van de A-compagnie van RSPB vechten op 26, 29 en 30 april om controle over de post. Naast de eenheden van het RSPB was in mei ook eenheid 2.5 van het RLJ te vinden rond de White Compound (WC). Een OMF troepenopbouw bij Chora DC wordt merkbaar vanaf april. Er zijn steeds meer signalen dat de OMF haar aanwezigheid aan het versterken is.

OPERATIE HUNTER FOX

In het midden van mei worden eenheden van het RLJ ingezet bij Operatie Hunter Fox (22 mei - 24 mei). De commandovoering voor deze operatie is uitgevoerd door de C-BG, C-Bcie en de C-Dcie ((UK)Reserve compagnie RC(S)). Verschillende inlichtingenbronnen melden verhoogde Talibanactiviteiten, het begin van het fighting season is aangebroken, na het einde van het poppy harvest seizoen. Het doel van OP Hunter Fox was inzicht krijgen in de gemelde samenscholing van OMF in de ingang van de Baluchivallei/noordzijde Derafshan.

ZELFMOORDAANSLAG

Op 15 juni vindt in Tarin Kowt een zelfmoordaanslag plaats tegen eenheid 2.5 waarbij Soldaat der Eerste Klasse Timo Smeehuizen sneuvelt. Een zelfmoordterrorist rijdt met zijn auto tegen een Nederlandse YPR aan en brengt zijn voertuig tot ontploffing. Bij de aanslag vallen ook veel gewonden, waaronder kinderen en vier Nederlandse militairen. Het sneuvelen van soldaat Smeehuizen heeft een groot effect op het moreel en de inzetbaarheid van dit peloton. De groep van sld1 Smeehuizen heeft hem naar NL begeleid en de andere 3 groepen hebben de wacht en de QRF op Kamp Holland overgenomen. Op het moment van de aanslag bevinden 2.0, 2.4 en 2.6 zich op de Eastbank van de Derafshan om een Soft Knock Search uit te voeren. De operatie is gericht tegen een mogelijke IED facilitator en bevindt zich in een afrondende fase op het moment van de zelfmoordaanslag. >>

CHORA

In Chora onderkent C-Acie, Harry Lamers, de dreiging dat zijn terugtochtroute vanuit de White Compound naar TK wordt afgesneden door OMF. Om dit te voorkomen verzoekt hij C-BG om ondersteuning door 2.4 vanuit het Zadel zuid van Chora DC. C-BG stemt in met het verzoek van C-Acie en 2.4 verplaatst de volgende ochtend naar de opstelling ten zuiden van Chora DC.

Ook op deze dag meldt de G9 van de TFU een rapport van de Afghaanse veiligheidsdienst NDS waar wordt gesproken over 150 tot 250 vijandelijke strijders in de omgeving van Chora. Het feitenonderzoek in opdracht van de COM-TFU zal halverwege juli spreken over 500 strijders. Een periodieke stand van zaken, zoals verzonden naar de Tweede Kamer hanteert zelfs 800-100. Over de vijandelijke troepensterkte tijdens de Slag om Chora worden in verschillende bronnen uiteenlopende cijfers genoemd.¹⁸ Wat vaststaat is dat de BG-commandant in zijn planning en besluitvorming rekening hield met aanzienlijke tegenstand van de OMF. Later die nacht wordt een colonne van 60 tot 70 personen ten oosten van Sarab waargenomen door een A-10. Waarschijnlijk is dit OMF.

16 JUNI

Die dag is er strijd rondom de Afghaanse politieposten (Sarab, Nyazi en Kala Kala), waarbij vuursteun en luchtsteun wordt verleend. Aan het einde van de middag op de 16e juni komen naast eenheden van RSPB, ook eenheden van RLJ voor het eerst in gevechtscontact bij Chora. Aan het einde van de middag stabiliseert de situatie rond de White Compound zich.²⁵ Nadat C-Acie heeft overlegd met de C-TFU wordt besloten dat Chora behouden moet blijven. De Nederlandse eenheden in het gebied houden dus stand en bieden weerstand aan de druk die de OMF uitoefent.

17 JUNI

OP Troy vangt op deze dag aan. Het is de TFU-operatie ter behoud van Chora. Na een korte besluitvormingscyclus gedurende de nacht door Staf BG neemt C-BG het besluit om met de nog niet gebonden eenheden te verplaatsen naar Chora. C-BG verwacht dat hij hulp krijgt van Australische Special Forces (SAS) en Afghaanse lokale strijders. Uiteindelijk mogen de Australiërs niet deelnemen aan de strijd en was Rozi Khan met 27 strijders aanwezig in Chora. Het niet kunnen beschikken over het contingent Australische SAS was kwantitatief (50 pax) maar ook kwalitatief een tegenvaller en dwong C-BG tot een aanpassing van zijn plannen en leverde een tegenvallende troop-to-task ration op,

evenals een aanzienlijk kwalitatieve minder gunstige gevechtskrachtsverhouding ten opzichte van de gemelde aantallen OMF. Het OMLT-team wordt aangevuld met extra ANA en OMLT-leden.

18 JUNI

Die ochtend komt de Sergeant-Majoor Jos Leunissen (RSPB) om bij een mortierincident in de White Compound in Chora. Desondanks heeft deze staf dezelfde dag het commandovoeringsproces doorlopen om C-BG te adviseren over de mogelijke wijze van optreden voor de tegenaanval de volgende dag. (Het vervolg van OP Troy, met OP Fliegenfanger als voltooiing hiervan. In de avond van de 18e juni doet de C-BG op de White Compound de bevelsuitgifte aan de (compagnies)commandanten.

Bevelsuitgifte Bteam C Kap Goossens

19 JUNI

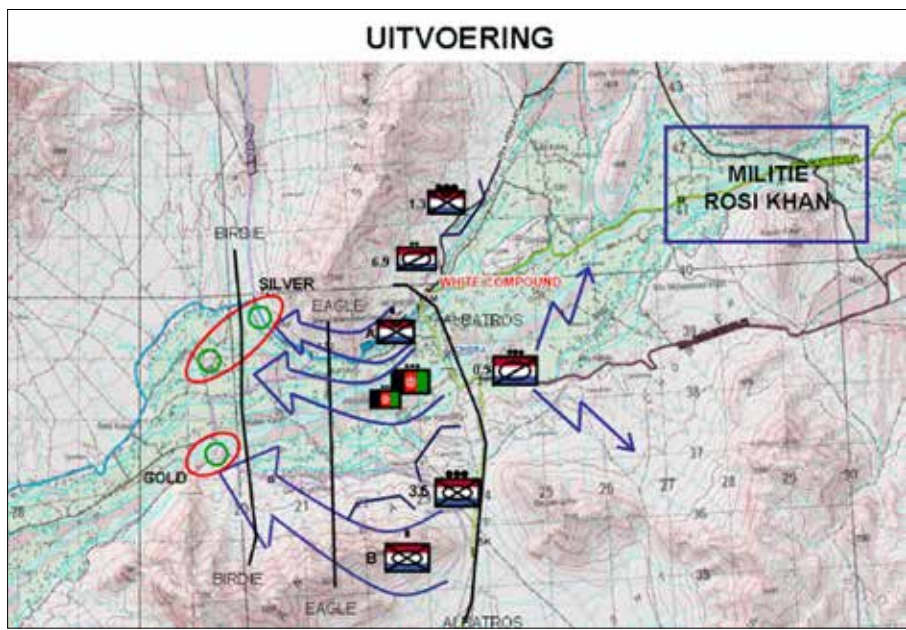
De tegenaanval van de Battlegroup begint nu. Dit is OP Fliegenfanger, onderdeel van de lopende operatie (vanaf 17 juni Troy). De eenheden in Chora gaan de vallei van oost naar west zuiveren. In de ochtend, om 0800L, komt de melding door dat Rozi Khan met meer dan 100 militieleden de ANP-post Sarab heeft heroverd. Na een low pass van 2 NLD F-16s, passeren de spitsen om 10.00L de startlijn. Het OMLT wordt geflankeerd door de beide compagnieën op het moment dat zij rond 14.00L de startlijn passeerden en de centrale greenzone zuiveren van weerstand. Pelotons van BLJ rijden op beide aanvalsassen voorop als spitseenheid. Rond 1400L passeert het OMLT de startlijn om de centrale greenzone te zuiveren van weerstand. Ze worden op dat moment geflankeerd door beide compagnieën die zich in de lijn Eagle bevinden. Aan het einde van de middag (rond 1600L) bereiken de verschillende eenheden hun opgedragen.

20 JUNI EN DAARNA

De dag erna volgen nog een aantal gevechtscontacten en ook in de periode daarna oa Op 10 juli blaast een zelfmoordenaar zich op bij het Romeo-voertuig van eenheid 2.7. Hierbij komt Eerste Luitenant Tom Krist om het leven en raken 9 Nederlandse militairen gewond. Ook komen 15 locals om het leven en raken 29 locals gewond.

COMMANDOVOERINGS- EN BEVELVOERINGSASPECTEN

BG-3 heeft met de onder bevel gestelde en steunende eenheden in en rondom Chora een gecoördineerd gevecht geleverd. Vanaf eind april 2007, eigenlijk direct nadat duidelijk wordt dat er een dreiging op CHORA lijkt te ontstaan, moet door langdurig verblijf "buiten de poort" continu gewisseld worden van compagniessamenstelling. "Het geheel heeft geresulteerd in de uitvoering van gevechtshandelingen op cīs- en bat-niveau tegen een (naar de toenmalige inschattingen) numeriek grote tegenstander, uitgevoerd met niet organiek samengestelde BG eenheden, waarbij ondanks verliezen aan eigen zijde, de opdracht werd uitgevoerd."

HET ZICH BOVEN ANDERE ONDERSCHIEDEN

Het onderscheidende karakter voor BG-3 (met name ten tijde van de Slag om Chora en omgeving) ligt op drie gebieden:

- Omvang en complexiteit.
- Initiatief en ondertal.
- Gewaagd en met lef opgetreden.

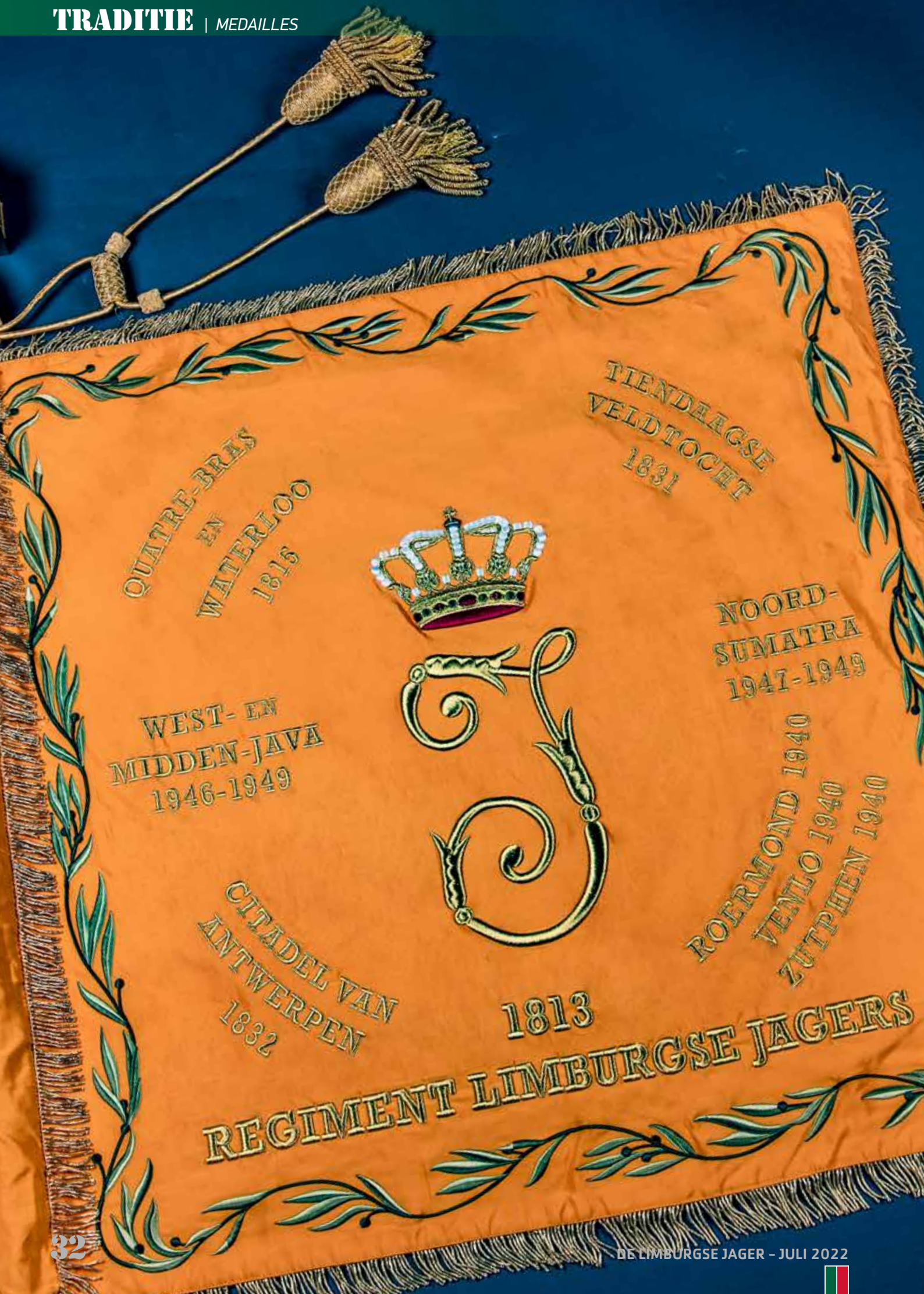
CONCLUSIE

Gedurende de uitzendperiode van BG-3 heeft het RLJ succesvol opgetreden tegen de OMF in de provincie Uruzgan. Operaties van compagnies- en bataljonsomvang waren noodzakelijk om deze dreiging het hoofd te bieden. Door dit gecoördineerde optreden zijn de OMF niet staat geweest om, zoals in voorgaande jaren, Chora DC over nemen. In OP Hunter Fox en OP Troy, wat de Slag om Chora is gaan heten, heeft het RLJ (als onderdeel van BG-3) gewaagd en met lef gestreden en beslissingen genomen die effectief bleken.

VERZOEK

Op grond van het voldoen aan de gestelde criteria voor het toekennen van een vaandelopschrift, verzoek ik u tot toekenning van de toevoeging "URUZGAN 2007" op het vaandel van het Regiment Limburgse Jagers.

*Regimentscommandant Limburgse Jagers R.A. Goossens
Luitenant-kolonel der Limburgse Jager*

QUATRE-BRAS
EN
WATERLOO
1816

TIENDRAGSE
VELDTOCHT
1831

NOORD-
SUMATRA
1947-1949

WEST- EN
MIDDEN-JAVA
1946-1949

ROERMOND 1940
VENLO 1940
ZUTPHEN 1940

CITADEL VAN
ANTWERPEN
1832

1813

REGIMENT LIMBURGSE JAGERS

DE CAMPAGNEMEDAILLES VAN ONS REGIMENT

Tekst | Lkol Herman Vaalburg - Foto's | Lkol Herman Vaalburg en Lkol bd Hans Boetier

Het vaandel van het Regiment Limburgse Jagers bezit een aantal vaandelopschriften. Vaandelopschriften worden door de vorst(in) gegeven voor campagnes en acties waar eenheden van het Regiment daadwerkelijk aan de strijd hebben deelgenomen.

DE VAANDELOPSCHRIFTEN DIE HET REGIMENT ZIJN VERLEEND ZIJN:

- QUATRE BRAS EN WATERLOO 1815
- TIENDAAGSE VELDTOCHT 1831
- CITADEL VAN ANTWERPEN 1832
- ROERMOND 1940
- VENLO 1940
- ZUTPHEN 1940
- WEST- EN MIDDEN JAVA 1946-1949
- NOORD-SUMATRA 1947-1949 en
- URUZGAN 2007

Maar welke Nederlandse campagnemedailles zijn er uitgereikt aan onze voorgangers van het Regiment Limburgse Jagers en aan de Limburgse Jagers die dienden in Afghanistan?

Het vaandelopschrift *QUATRE BRAS EN WATERLOO 1815* leverde de volgende campagnemedaille op:

ZILVEREN KRUIS VAN 1813-1815

Bij Koninklijk besluit van 10 mei 1865, nr 32 werd dit kruis ingesteld voor hen die in Nederlandse dienst aan krijgsverrichtingen ter herstel van Nederlands onafhankelijkheid in de jaren 1813-1815 een werkzaam aandeel hebben gehad. Het is een vijfarmig zilveren kruis geworden van 35 mm. Het medaillon en de kruisarmen hebben gladde brede randen, de achtergrond is geruit. In het medaillon staat op de voorzijde het jaartal 1813 en op de keerzijde het jaartal 1815 vermeldt. Het lint is oranje met twee smalle wit verticale banen.

Het moest maar liefst 50 jaar duren voordat dit kruis werd ingesteld. Hierdoor zijn er slechts 5.000 kruizen verleend aan de nog in leven zijnde veteranen. In totaal dienden in de periode 1813 - 1815 plm. 30.000 man in het Nederlandse leger.

Onder de krijgsverrichtingen die in deze periode gevoerd werden waren ook de slag bij Quatre Bras op 16 juni 1815 en de slag bij Waterloo, twee dagen later, op 18 juni 1815.

Het vaandelopschrift *TIENDAAGSE VELDTOCHT 1831* leverde de volgende campagnemedaille op:

METALEN KRUIS 1830-1831

Ingesteld bij Koninklijk Besluit van 12 september 1831 nr. 70 en wordt uitgereikt aan allen die aan de krijgsverrichtingen in 1830 en 1831 hebben deelgenomen. Ondanks de naam metalen kruis betreft het een bronzen vierarmig kruis, de armen verbonden door een medaillon. Het medaillon vertoont aan de voorzijde een gekroonde letter W, geplaatst tussen een lauwer- en eikenlooftak.

De keerzijde heeft dezelfde beide takken waarbinnen de jaartallen 1830 - 1831 staan vermeldt. Verder staat in de armen van de keerzijde vermeldt:

TROUW AAN - KONING - EN- VADERLAND. Het kruis is 29 mm groot. Het lint is verdeeld in 6 gelijke verticale banen, afwisselend blauw en oranje.

Alle kruizen zijn gemaakt uit het brons van twee buitgemaakte kanonnen veroverd op de tegenstander in de slag bij Hasselt op 8 augustus 1831.

Het vaandelopschrift **CITADEL VAN ANTWERPEN 1832** leverde de volgende campagnemedaille op:

MEDAILLE VAN DE CITADEL VAN ANTWERPEN

De medaille werd ingesteld per Koninklijk Besluit van 31 mei 1833 nr. 122 en wordt uitgereikt aan allen die zich gedurende het beleg van Antwerpen door het Franse leger in deze citadel bevonden inclusief de bijbehorend forten aan het Vlaamsche Hoofd, Burght, Zwijndrecht en Austruweel. Ook het Marine flottielje op de Schelde voor Antwerpen ontving de medaille.

Het betreft een 30 mm grote medaille met op de voorzijde een afbeelding van het grondplan van de citadel waarin de woorden: **CITADEL - VAN - ANTWERPEN**. Onderaan is de naam van de ontwerper vermeldt: **J.P. Schouberg F.** De keerzijde laat een gekroonde **W** zien tussen lauwer-takken met eronder **DECEMBER - 1832** vermeldt. Het lint is in de kleur Nassaus blauw.

De vaandelopschriften **ROERMOND 1940**, **VENLO 1940** en **ZUTPHEN 1940** leverde de volgende campagnemedaille op:

OORLOGSHERINNERINGSKRUIS MET DE GESP NEDERLAND MEI 1940

Ingesteld bij Koninklijk Besluit van 16 maart 1944. Het kruis wordt toegekend aan eenieder die, gerekend vanaf 10 mei 1940, zes maanden dienst heeft verricht bij de Nederlandse troepen, koopvaardij of civiele vliegdiensten. Ook kan het kruis verleend worden aan overig geallieerd personeel en Nederlanders die gewond raakten of sneuvelden in de strijd. Er zijn bij dit kruis 12 gespen ingesteld waarbij voor sommige gespen andere tijdsriteria gelden. Een van de gespen voor bijzondere krijgsverrichtingen is de gesp **Nederland Mei 1940**. Deze gesp kon in slechts 5 dagen verdiend worden, met als voorwaarde dat men in daadwerkelijk gevechtscontact met de Duitsers moet zijn geweest in deze periode.

Het hieronder afgebeelde kruis werd pas definitief vastgesteld per Koninklijk Besluit van 10 juni 1947. Het kruis is 40 mm groot en gemaakt van brons. Het medaillon op de voorzijde vertoont het portret van Koningin Wilhelmina en is omringd door een riem waar **VOOR KRIJGSVERRICHTINGEN** op vermeldt staat. Tussen de vier kruis-armen, waarop een **W** staat afgebeeld, is eikenloof aangebracht. Het lint is oranje gekleurd met twee groene randen.

De vaandelopschriften **WEST- EN MIDDEN JAVA 1946-1949** en **NOORD-SUMATRA 1947-1949** leverde de volgende campagnemedaille op:

ERETEKEN VOOR ORDE EN VREDE

Ingesteld bij Koninklijk Besluit van 2 december 1947 en bestemd voor alle Nederlandse militairen die minstens drie maanden werkelijke dienst heeft verricht in Nederlands-Indië gedurende de periode 3 september 1945 en 4 juni 1951. Vele Nederlandse dienstplichtigen die vaak meerdere jaren dienden bij stamonderdelen van ons Regiment in Nederlands-Indië, het huidige Indonesië, ontvingen dit ereteken.

Het ereteken is een achtpuntige bronzen ster van 41 mm groot. De bovenste punt is vervangen met een door twee zwaarden ondersteunde kroon. Het medaillon laat een gestileerde letter **W** zien, omringd door een riem waar **ORDE - VREDE** op vermeldt staat. De keerzijde van de ster vermeldt de producent (Koninklijke Begeer).

Voor elk jaar dat men in daadwerkelijk gevechtscontact kwam met de tegenstander ontving men een zgn. jaargesp. In totaal zijn er 7 jaargespen geproduceerd (1945 t/m 1951).

Bij het vaandelopschrift URUZGAN 2007, welke het regiment in 2019 werd toegekend, hoort de volgende campagnemedaille:

HERINNERINGSMEDAILLE VREDESOPERATIES MET DE GESP ISAF

De medaille is per KB op 23 maart 2001 ingesteld ter vervanging van twee reeds bestaande medailles; de Herinneringsmedaille VN-Vredesoperaties en de Herinneringsmedaille Multinationale Vredesoperaties, welke met ingang van deze datum niet meer worden toegekend.

De Herinneringsmedaille Vredesoperaties wordt toegekend aan deelnemers van vredesoperaties die ten minste 30 dagen onafgebroken aan een vredesoperatie hebben deelgenomen en bij hun deelname "in alle opzichten een goede plichtsbetrachting en een goed gedrag hebben betoond". Het betreft een brons metalen medaille met een middellijn van 35 mm. De voorzijde vertoont een met een lauwertak omcirkeld zwaard, omhooggestoken door een hand. Verder toont de voorzijde een zon met acht stralen die een wolkendek beschijnt. De keerzijde vertoont het rijkswapen. Het lint heeft 9 banen in de kleuren wit, paars, wit, rood, wit, blauw, wit, paars en wit.

Tot zover de onderscheidingen die direct gelinkt kunnen worden aan een vaandelopschrift van het Regiment Limburgse Jagers.

Voor zowel de 1e Wereldoorlog als de 2e Wereldoorlog zijn de Nederlandse strijdkrachten in grote getalen gemobiliseerd geweest. Beide mobilisatieperiodes hebben geen vaandelopschriften opgeleverd. Vaandelopschriften worden immers alleen in de strijd verworven. Gezien het unieke karakter van beide mobilisaties is er voor beide periodes wel een Nederlandse campagnemedaille ingesteld. Dit zijn:

MOBILISATIEKRUIS 1914-1918

Dit kruis werd op 1 augustus 1924 ingesteld door het Comité Herdenking Mobilisatie 1914. Onze toenmalige vorstin, Koningin Wilhelmina, hechtte in 1924 haar goedkeuring aan het formeel dragen van deze onderscheiding, hetgeen werd vastgesteld in een legerorder. Het bijzondere is dat diegenen die voor het kruis in aanmerking kwamen, het kruis zelf moesten aanschaffen.

Het ontwerp is een dun bronzen vierarmig kruis van 32 mm groot. De uiteinden van de kruisarmen zijn afgerond. De voorzijde toont pijlenbundels tussen de kruisarmen. Verder vermeldt de voorzijde de tekst AUGUSTUS - 1914 - NOVEMBER - 1918. Op de keerzijde staan de woorden MOBILISATIE - VREDE - EER. Verder vermeldt de keerzijde soms een merkteken van de fabrikant. Het lint is blauw met aan beide zijdes, gescheiden door een witte rand, een bies met de kleuren van de Nederlandse vlag.

En voor de mobilisatieperiode rond de tweede wereldoorlog het:

MOBILISATIE-OORLOGSKRUIS

Ingesteld per KB van 11 augustus 1948 en bestemd voor alle Nederlandse militairen of personeel van de koopvaardij of civiele vliegdiensdiensten, die tussen 6 april 1939 en 3 september 1945 tenminste 6 maanden militaire werkzaamheden hebben verricht in het belang van het Koninkrijk. Eenieder die reeds het Oorlogsherinneringskruis had ontvangen kwam niet in aanmerking voor deze onderscheiding. Het kruis kon men zelf aanvragen bij de Commissie betreffende het Mobilisatie-Oorlogskruis. Na ontvangst van een machtiging kon men dan het kruis zelf aanschaffen. Na 15 november 1951 kon men geen machtigingen meer aanvragen.

In 1992 is middels Koninklijk Besluit het aanvragen van deze medaille weer opengesteld, waarbij men de onderscheiding kosteloos door de staat krijgt uitgereikt. Tegenwoordig wordt heel vaak deze aanvraag door de kinderen of kleinkinderen van een veteraan gedaan en is de uitreiking van het kruis overwegend postuum.

Het ontwerp is een vierarmig bronzen kruis van 41 mm. De armen van het kruis lijken op zwaardpunten. Tussen de armen van het kruis zijn twee stormdolken op een kleine stralenbundel geplaatst. In het midden de Nederlandse helm gedragen in de mobilisatieperiode 1939-1940 met hierop een lauwertak. De keerzijde is glad, met in het midden een uitgediept vlak met in reliëf de tekst DEN VADERLANT GHETROUWE. Het lint is paars met een smalle oranje middenbaan.

BLJ BALKAN REÛNIE OP 10 SEPTEMBER 2022

Tekst | Majoor bd Jan Bijl - Foto's | Regimentsarchief

Na twee jaren van uitstellen hopen we dan eindelijk de BLJ BALKAN Reünie te mogen organiseren. We zien er allemaal erg naar uit om iedereen weer te zien na die lange periode waarin bijna niets mogelijk was. Velen hadden zich vorig jaar al ingeschreven. Die inschrijving blijft gewoon staan al heb ik wel om een bevestiging van je komst gevraagd. Helaas kunnen we tegenwoordig niet meer de gelegenheid bieden om te overnachten op de kazerne. De huidige veiligheidsmaatregelen rondom verblijven op de kazerne is flink aan banden gelegd. Ik hoop op mooi weer en veel aanmeldingen. De kosten zijn voor betalende VVRLJ-leden gratis en de overige vragen we een eigen bijdrage van € 7,50. We stellen het ook bijzonder op prijs als je een partner/begeleider en/of kinderen mee wilt nemen. Het thuisfront is minstens zo belangrijk (geweest) voor de veteranen en hebben soms ook te kampen met de gevolgen van deze uitzendingen. Dus schroom niet en meld je snel aan.

Om even terug te kijken hoe het allemaal is begonnen heb ik gemeend dit artikel te schrijven dat ons even terugbrengt in die tijd. Ik heb slechts drie (IFOR-1, SFOR-4 en SFOR-15) van de vele uitzendingen naar de Balkan van BLJ of delen van BLJ mogen meemaken. Dus ik ben onvoldoende op de hoogte om alle uitzendingen goed te omschrijven. Maar wellicht voelt iemand anders zich geroepen om een bijdrage te leveren in een van de volgende edities van ons blad.

DUTCHBAT 4 'GRIFFIN'.

42 BLJ is aangewezen om in de zomer van 1995 DUTCHBAT 3 af te lossen in Srebreniça. De gebeurtenissen in de zomer van 1995 maken duidelijk dat van een reguliere aflossing geen sprake kan zijn. Alleen de A-compagnie van BLJ onder leiding van Maj Ries Engbersen gaat naar Bosnië om in Simin Han taken van Dutchbat 3 over te nemen en geconfronteerd te worden met de dramatische gevolgen rond de val van Srebreniça. Het is de laatste Nederlandse

compagnie van de VN-missie UNPROFOR, oftewel Dutchbat 4 'Griffin'. Het gebrek aan erkenning en waardering is voor Ries Engbersen de reden om twee jaar later het boek 'De Vergeten Compagnie' over de belevenissen van Dutchbat 4 te schrijven. Na 10 jaar volgt in 2005 de officiële blijk van waardering en erkenning en ontvangt de compagnie een uitzendvlag en oorkonde van Luitenant-generaal P. van Uhm. Het is eigenlijk exemplarisch hoe wij in Nederland omgaan met onze veteranen. Het is een moeilijke strijd om erkenning en waardering te krijgen voor veteranen in Nederland. Gelukkig zien we nu dat Nederland steeds meer oog krijgt voor erkenning, waardering en zorg voor veteranen. Natuurlijk kan het altijd beter en daar blijven we ook voor vechten. Maar ik ben erg trots als ik weer een detachement Limburgse Jagers door de straten van Den Haag zie lopen tijdens de Landelijke Veteranendag. En ik ben niet

de enige. Ik besef dan weer dat we het bataljon zijn met de meeste uitzendingen op zijn naam. Helaas heeft dat ook een prijs en ik probeer er dan te zijn voor onze veteranen.

DAYTON PEACE AGREEMENT

Onder internationale druk komt het tot een 'staakt het vuren' en vinden vredesbesprekingen plaats die leiden tot een conferentie in Dayton, Ohio. 21 november is overeenstemming een feit met het DAYTON PEACE AGREEMENT. 8 december gaat de Nederlandse Regering akkoord met de uitzending van een gemechaniseerd bataljon als bijdrage aan de NAVO-vredesmacht om een bijdrage te leveren aan 'de terugkeer naar vrede' op de Balkan. De Implementation Force (IFOR) is een feit. 42 (NL) Mechbat LJ IFOR krijgt de opdracht de naleving van de bepalingen van het Daytonakkoord te controleren. Alle partijen krijgen een tijdljn met taken waaraan zij moeten voldoen en de eenheden gaan erop toezien dat de partijen zich daaraan houden. BLJ levert de Staf Staf Verzorgings- en ondersteuningscompagnie en heeft naast de B-Compagnie en C-Compagnie een Tankeskadron en andere steunende elementen onder bevel gekregen en bereidt zich voor om deze belangrijke opdracht uit te gaan voeren.

Nadat het grootste deel van het bataljon te horen kreeg dat de aflossing van Dutchbat-3 niet doorging zoals gepland is het bataljon zich verder gaan voorbereiden op een uitzending met een andere taak. Een uitzending onder de vlag van de VN is toch een hele andere uitzending dan een uitzending onder de vlag van de NAVO. Het mandaat is totaal anders en de verhoudingen in het gebied zijn totaal omgekeerd. De NAVO is nu de baas en we zijn geen speelbal meer van de rivaliserende partijen op de Balkan. Dat was voor beide partijen natuurlijk wel even wennen. Maar met de middelen die aanwezig waren vanaf IFOR-1 wisten de eenheden

voldoende respect af te dwingen bij de voormalig strijdende partijen. IFOR-1 is een feit.

IFOR-1

De commandant van 42 (NL) Mechbat LJ Luitenant-kolonel Damen heeft met zijn staf een plan gemaakt om de drie Teams te verdelen over drie gebieden verdeeld over de drie entiteiten. Het A-Team onder leiding majoor Ad Koppe blijft in Novi Travnik in het gebied van de Bosnische Moslims. Het B-Team onder leiding van Majoor Paul van Campen zoekt een locatie in Jajce bij de Bosnische Kroaten en het C-Team onder leiding van Majoor Jan Zeggelaar zoekt een locatie in het Bosnisch Servische Skender Vakuf. De Staf Staf Verzorgings- en ondersteuningscompagnie onder leiding van Majoor Johan van Houten en de commandopost van het bataljon gaan zich vestigen in en bij hotel Baba Novic op de Vlasic mountain. Nadat de definitieve locaties zijn gekozen gaat het echte werk beginnen. De geniewerkzaamheden kunnen starten en eenheden gaan patrouilles rijden en contacten leggen in het gebied van verantwoordelijkheid. Als snel is duidelijk dat dit geen makkelijke taak is. De omstandigheden in januari zijn soms erbarmelijk en niet zonder gevaar. Ook in deze periode heeft het bataljon vele engeltjes verbruikt.

Naast de taak om de naleving van het akkoord te controleren ligt nog een gevaar op de loer. De ontelbare mijnen in het gebied zijn een bedreiging op zich maar nog vervelender is het feit dat ze verplaatsen als de sneeuw gaat smelten. Een veilig gewaand pad kan ineens weer vol met mijnen liggen. Dat is slechts een van de vele uitdagingen. >>

Nadat BLJ een goed fundament heeft gelegd voor een lange periode van de NAVO in Bosnië vindt uiteindelijk de overdracht plaats naar de Fuseliers van 17 Painfbat

SFOR

Vanaf 1997 is de taak van de NAVO gewijzigd na een resolutie van de VN-Veiligheidsraad en krijgen de eenheden een ander mandaat en zien verder toe op de naleving van het Verdrag van Dayton in Bosnië en Herzegovina.

Nu de strijdende partijen hun troepen weer naar huis hebben gestuurd en de eenheden weer terug op de kazerne zijn kan de bevolking verder gaan met de wederopbouw. En dat was niet makkelijk. Want er zijn nog heel veel mijnen en wapens in het gebied. En de haat onder de diverse bevolkingsgroepen was nog steeds dominant aanwezig in dit verscheurde land. In samenwerking met internationale organisaties en militairen van andere landen is bijgedragen aan een klimaat van vrede en stabiliteit om gezamenlijk met de bevolking te kunnen werken aan wederopbouw. Vertegenwoordigers van voormalig strijdende partijen zijn weer bijeengebracht om na te denken over de toekomst. Omstandigheden creëren waarin terugkeer van vluchtelingen mogelijk was. Het was lastig. Maar zoals de titel van het boek van de SFOR-4 uitzending kernachtig weergeeft "Er is geen weg naar de vrede, vrede is de weg". Een goede leidraad voor ons optreden.

Diverse malen is het Bataljon of delen van het bataljon ingezet in deze periode:

SFOR-4, SFOR-8, SFOR-11 en SFOR-15. En ons verkenningspeloton is in deze periode ook nog uitgezonden naar Kosovo met KFOR-2. Verder zijn ook op individuele basis Limburgse Jagers naar de Balkan uitgezonden voor de VN en NAVO. In 2004 neemt EUFOR het stokje over. BLJ heeft inmiddels ook al een uitzending naar Irak voor de kiezen gehad. Terugkijkend naar deze periode heeft ons Regiment een topprestatie geleverd en zijn we inmiddels niet voor niets de eenheid die het vaakst is ingezet.

AFSLUITING

Velen van u zijn inmiddels al terug geweest naar de Balkan om te ervaren hoe de situatie is. Zelf ben ik ook teruggegaan naar de Balkan en heb die plaatsen bezocht waar ik mijn missies heb gedraaid. Uit de gesprekken die ik heb gevoerd is mij nu wel duidelijk dat de oorlog uit Bosnië is. Maar de effecten van de oorlog zijn nog steeds merkbaar onder de bevolking. De tegenstellingen zijn nog steeds enorm groot. En gelijke kansen voor iedereen gaat daar nog steeds niet op. Maar wij hebben de omstandigheden gecreëerd waardoor dit wel mogelijk is. Het land heeft nog steeds een lange weg te gaan. We kunnen alleen maar hopen dat de situatie langzaam verbetert.

VOGELSANG FEBRUARI 2022

Een brede toegangsweg. Tot begin deze eeuw stonden grote borden met opvallende teksten aan de linkerkant van de weg. Er stond een Latijnse tekst op. Vrij vertaald luidde die: "Een gezonde geest in een gezond lichaam". Er doemt een groot gebouw op. Daar gaan wij onderdoor. Met grote letters staat er op: "MALAKOF". Was dat niet iets met de Krim Oorlog midden 19e eeuw?

Meteen daarna linksaf en voorbij Van Dooren weer naar links. Rechts staat de bioscoop. Die is nog steeds in gebruik bij het natuurcentrum. In datzelfde gebouw zijn de bureaus van de leiding van het huidige Vogelsang – een natuur historisch museum aan de rand van het prachtige natuurgebied. Daar treft onze delegatie de leiding van Vogelsang. Wie zijn erbij van BLJ kant? Allereerst kolonel Richard van Harskamp als Voorzitter van de "Stichting en Vereniging Regiment Limburgse Jagers". Hij leidt de delegatie. sergeant bd Remkes Lourens, de voormalig commandant van de groep waarvan Frank Jansen deel uitmaakte als

schutter lange afstand. De laatste in de delegatie ben ik als toenmalig BC 42 BLJ.

Onze missie betreft de grafsteen van Frank Jansen die op 17 november 2019 door de "Broederschap" zonder toestemming is neergelegd

net buiten Wolfseifen. Die grafsteen ligt daar illegaal en wij willen die illegaliteit opheffen – zeg maar formaliseren zodat hij daar officieel erkend ligt.

De heer Thomas Kreyes (van de "Geschäftsführung" Vogelsang – het museum) ontvangt ons, samen met de heer Claus Leyendecker van het natuurpark. Hij vertegenwoordigt de heer Markus Vollmer van het "Bundesamt für Immobilienaufgaben, Bundesforstbetrieb Rhein/Weser" die verantwoordelijk is voor het huidige natuurgebied (het oude oefenterrein) en dus ook voor het oefendorp Wolfseifen waar de grafsteen van Frank is neergelegd.

Al snel komen wij op voorstel van de heer Claus Leyendecker tot de conclusie dat het formaliseren van de aanwezigheid van de grafsteen op een zo laag mogelijk niveau kan worden geregeld.. Het komt erop neer dat er een overeenkomst wordt gesloten tussen de heer Markus Vollmer en Richard van Harskamp.

Wij nemen afscheid van de heer Kreyes en bedanken hem voor zijn bemiddelende rol in het realiseren van deze bespreking. Onder leiding van de heer Leyendecker rijden wij vervolgens naar Wolfseifen. Wij stoppen bij het laatste huis en gaan vervolgens te voet verder naar de grafsteen van Frank Jansen. Die ligt er ook in dit jaargetijde plechtig bij. Uit eerbied en respect voor Frank houden wij daar een korte stilte. Onze gedachten gaan terug naar 17 november 1995. Wij nemen afscheid van Frank. Nu kunnen wij met een gerust hart terug naar huis in de wetenschap dat zijn grafsteen zijn vaste plek heeft gevonden. "Lest we forget".

Kolonel bd Theo G.J. Damen, oud BC 42 BLJ en IFOR I

VAANDELOPSCHRIFTEN

TIENDAAGSE VELDTOCHT CITADEL VAN ANTWERPEN

Tekst | Nico Vroom - Afbeeldingen | archief

Ook 210 jaar geleden verwierven onze stamregimenten Vaandelopschriften. In 1830, tweehonderd twaalf jaar geleden, trokken Nederlandse militairen met name infanteristen, waaronder leden van de 2e Afdeling Infanterie, de voorloper van ons huidige Regiment, de Zuidelijke Nederlanden binnen. En met hen bataljons van de 17e en 18e Afdeling Infanterie, stamonderdelen van het 6e Regiment Infanterie. Na de door de grote mogendheden opgelegde samenvoeging van de Nederlande in 1815 kwam het op 4 augustus 1830 tot schermutselingen met name in Brussel.

Men wilde van het gezag van Den Haag af en riep de onafhankelijkheid uit. Daarop beval Koning Willem het leger de Zuidelijke Nederlanden binnen te vallen. Zo ook de bataljons van de 2e Afdeling, die uit Breda en Bergen op Zoom op 28 en 29 augustus naar Antwerpen werden andere eenheden naar Brussel. Echter de tegenstand van de opstandelingen was dermate groot dat de strijdmacht op 27 september terugkeerde naar Noord Nederland.

Na de terugtocht uit Brussel ontstond ook in het leger oproer. Officieren, die uit de zuidelijke provincies afkomstig waren, deserteerden en met hen ook hunne "minderen". Het leger raakte daardoor gedesorganiseerd en het vertrouwen in het leger verminderde met de dag. Op 21 oktober werd bij dagorder bekend-

gemaakt, dat een officiële scheiding zou plaatsvinden tussen de militairen uit de zuidelijke gewesten en noordelijke.

Daarmee waren de Zuidelijke gewesten dus af van de bemoeienis van Den Haag. Ook het grondgebied van onze huidige provincie Limburg muv de vesting Maastricht, behouden door daadkrachtig optreden van Generaal Dibbets, ging over in handen naar wat wij nu België noemen. Er werd een koning gezocht en die eerste Koning Leopold van Saksen Coburg werd geïnstalleerd, hij moest nog wel even katholiek worden!

TERUGTREKKEN UIT ANTWERPEN

Niet heel België was nu van De Hollanders af. In Antwerpen hielden oa delen van de 2e Afdeling stand, maar op 25 oktober werd het bevel gegeven terug te trekken en kwamen op via West Wezel op de 28ste aan bij Galder zuid van Breda. Kapitein Baron van Hessberg bleef met zijn 60 man tot op het laatst de Mechelsche Poort verdedigen en kon onder dekking van het kanonvuur uit de Citadel met meenemen van het Afdelingsvaandel en geldkisten! Mochten de Citadel niet in en slaagden erin toch via de Schelde Bergen op Zoom te bereiken.

Maar op de Citadel wapperde nog Nederlands driekleur en omliggende forten Burgt, Zwijsrecht Austruweel en Lilo bleven bezet door onze regimentsgenoten van het 1e bataljon van de 2e Afdeling, later versterkt met oa het 3e Bataljon van de 10de Afdeling, ook voorgangers van het 6e Regiment.

Maquette Historische Collectie van Rob Daemen

EXPEDITIE OP MAASTRICHT 1830

Uit de restanten van het flank bataljon en 2e bataljon werd een marschbataljon gevormd dat verder naar Tilburg marcheerde. Daar kregen zij van de Koning de opdracht vanuit Eindhoven België in te trekken. Dwars door de Kempen trok op 20 november een kleine strijdmacht van vijf bataljons infanterie, twee afdelingen Kurassiers en een regiment

Huzaren met een batterij rijdende artillerie België binnen. Het marsdoel werd weldra bekend, Maastricht, dat nog in Nederlandse handen was door stevig optreden van haar commandant Generaal Dibbets.

Boschpoort Maastricht

Het was al 10 uur 's avonds dat men onder het spelen van de muziek de Boschpoort in het noorden van de stad binnentrok. Na te zijn ingekwartierd bleef men nog twee dagen in de stad om op 24 november weer langs de Zuid Willemsvaart in noordelijke richting terug te trekken. Even dreigde

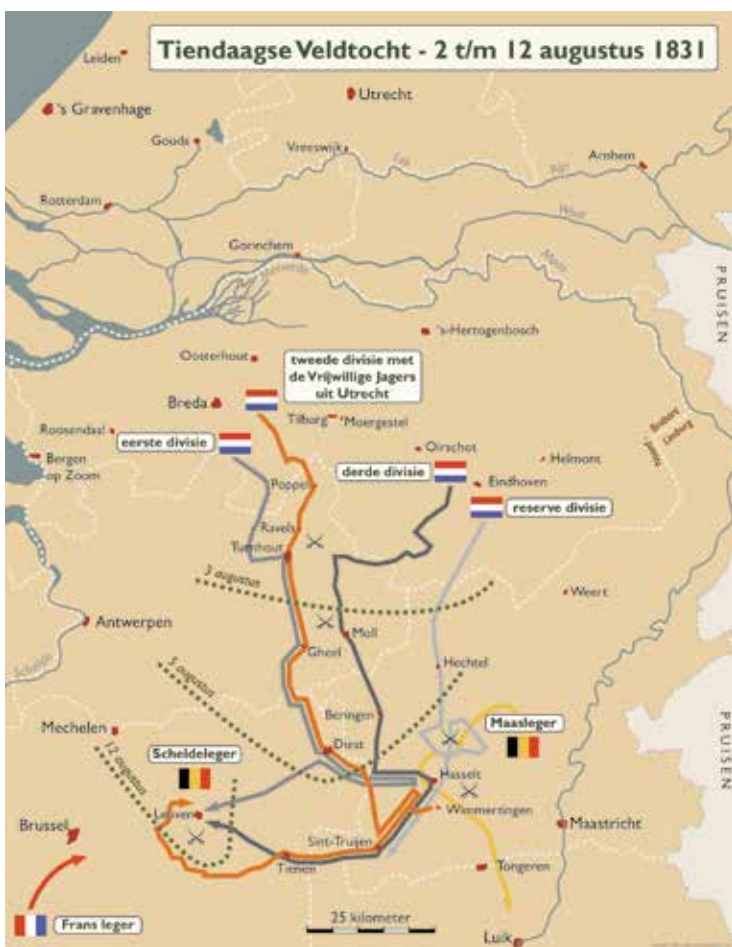
een vijandelijke aanval doch de commandant Generaal Hertog van Saxon Weimar kreeg op 26 november het bericht dat er een wapenstilstand was gesloten. De eenheden trokken terug naar voor het 2e Marschbataljon van de 2e Afdeling naar Hees later naar Tilburg. Een reorganisatie volgde. Twee bataljons van de 2e Afdeling werden gevormd en ingedeeld bij de 2e Divisie van de Hertog Saxon Weimar.

TIENDAAGSE VELDTOCHT

Op 23 Juli 1831 werden troepen oa op het kamp van Rijen verenigd. Op 2 augustus rukte het leger in vier colonnes wederom België binnen. De 2e Divisie marcheerde over Poppel naar Ravels. Daar kreeg de divisie tegenstand van de Belgen, die na bijna te zijn onttrokken zich terugtrokken op Geel. De 2e Divisie nam op 4de augustus Geel in en trok op de 5e naar Diest om op de 6e een rustdag te houden. De 7e werd de mars voortgezet en St Truiden bereikt. De Prins van Oranje, de oppervelhebber gelaste de legermacht van de Belgische commandant generaal Daine van het Maasleger, bij Hasselt aan te vallen. Dat gebeurde op de 8ste Augustus. Bij Hasselt was inmiddels wanorde ontstaan bij de tegenstanders. Ook het Scheldeleger van de Belgen moest zich terugtrekken uit Antwerpen en kreeg de opdracht zich met het Maasleger te Diest te verenigen. Echter zij trokken terug op Leuven, welke stad zij op de 9e Augustus bereikten. >>

Legerkamp te Rijen. In of na 1831.
Anoniem schilderij uit 1831-1835. Rijksmuseum, Amsterdam.

De Prins besloot de vijandelijke legermacht te Leuven in te sluiten. De 2e Divisie met de 2e Afdeling trok op de 10e van St Truiden op naar Tienen. En kreeg die avond de opdracht de positie van de vijand in Leuven te omsingelen. Op de 11e had de Divisie haar omtrekkende beweging voortgezet en kwam 's avonds zuid oostelijk van Leuven en betrok daar bivaks.

Op de 12e augustus trok de Prins van Oranje op naar Leuven om de Belgische troepen te omsingelen. Echter nu werd Nederland door Engeland en Frankrijk te verstaan gegeven de strijd te staken. In de tussentijd hadden de troepen van de 2e Divisie waaronder bataljons van 2e, 17e en 18e Afdelingen onder commando van Generaal Baron van Saxon Weimar de omsingeling voltooid. De veldtocht van 10 dagen was geëindigd ; de Nederlandse troepen moesten als overwinnaars het vijandelijk grondgebied verlaten. Echter op een plaats bleef de Nederlandse driekleur wapperen, op de Citadel Van Antwerpen en de omliggende forten. Er volgden ondanks de gesloten wapenstilstand nog wel uitwisseling van schoten tussen de Belgen en de bezetting van de Citadel en forten. Dat bleef zo tot de 15e november 1832.

AANVAL FRANSE TROEPEN OP CITADEL

In middels waren Franse troepen de Belgen te hulp geschoten. Zij belegerden de Citadel. Op 29 november openden de Fransen de aanval op de Citadel en forten. Ondanks een krachtige artillerieverdediging moest Generaal Chassé op 23 december de vlag strijken en capituleren. De leden van de bezetting van de Citadel en forten 1e Bat 2e Afdeling en 3e Bat 10e Afdeling, werden krijgsgevangen gemaakt en naar Frankrijk oa St Omer afgevoerd. Zij keerden in juli 1833 terug naar ons land. Met deze overgave eindigt de rij van krijgsverrichtingen van het Nederlandse leger (tot 1940!)

AFWIKKELING STRIJD 1830-1832

Het leger betrok kantonnementen (verblijf in dorpen) in Noord Brabant en bleef tot april 1839 op oorlogsvoet. In die maand werd bij het verdrag van Londen bepaald dat de Zuid Nederlandse gewesten een onafhankelijke en onzijdige staat zouden vormen onder de

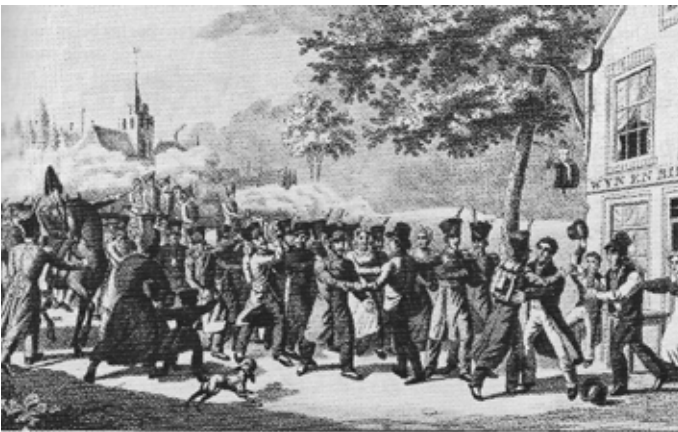

Maquette van bovenaf gezien

Aanval van de Fransen

Terugkomst der gevangenen uit St. Omer in de zomer van 1833.
Eigentijdse prent.

naam Koninkrijk België. Daarbij werden het gewest Limburg verdeeld, waardoor onze huidige provincie Limburg ontstond. De provincie, waar we onze Regimentsnaam aan hebben te danken. Derhalve is de uitkomst van de strijd in 1830-1832 cruciaal geweest voor ons Regiment en het ontstaan van onze mooie provincie Limburg.

ONDSCHIEDEN EN GESNEUVELD

Voor hun moedige inzet tijdens de veldtochten en verdediging van de Citadel werden negen leden van de 2e Afdeling, 118 van 10e Afdeling, 22 van de 17e Afdeling en 21 van de 18e Afdeling onderscheiden met de Militaire Willemsorde. En 72 Eervolle vermeldingen bij de 10e Afdeling.

Er sneuvelden zeven leden van de 2e Afdeling, 24 van de 10e Afdeling, 16 van de 7e Afdeling en één van de 18e Afdeling. Allen kregen het Metalen Kruis, dan wel de Citadel Medaille (zie artikel Campagne medailles) en ook een herinneringspenning.

ZEF HERMANS

OUDSTE TAMBOER MAITRE TAMBOER-EN FANFAREKORPS

Tekst | Raymond Jennen

INLEIDING

Binnenkort, op 7 juli, start in Kerkrade het 19e Wereld Muziek Concours, WMC. De stad ademt dan een maand lang blaasmuziek, waarbij ongeveer 15.000 muzikanten en zo'n 200.000 bezoekers te gast zijn tijdens meer dan 100 evenementen. Concerten, festivals, concert-, mars- en showwedstrijden vinden plaats in de Rodahal, het Parkstad Limburg Theater en Parkstad Limburg Stadion. Ook de markt van Kerkrade is een podium voor optredens. Automatisch gaan de gedachten dan naar het eerste WMC in 1951, waar het pas opgerichte Tamboer- en Fanfarekorps der Limburgse Jagers een eerste onuitwisbare indruk maakte. Het 'jonge' korps werd op die dag (15 augustus) aangevoerd door (dienstplichtig) Tambour-Maître Zef Hermans. Reden om met Zef, muzikant van het eerste uur en inmiddels de negentig gepasseerd, in gesprek te gaan over dat WMC en zijn ervaringen in de eerste lichting (51-2) muzikanten van de Limburgse Jagers.

orkesten in de muziekprovincie Limburg. Het basisinstrumentarium komt van het voormalige muziekkorps van het 2e Regiment Infanterie in Venlo en de standplaats wordt de Ernst-Casimir Kazerne in Roermond.

DE OPKOMST

Zef Hermans (geb. 6 april 1931) komt op op 4 april 1951, dus net voor zijn 20e verjaardag. Hij meldt zich op de Frederik-Hendrik-kazerne in Venlo voor de basisopleiding. Na enkele weken komt een kaderlid vragen of zich muzikanten tussen de rekruten bevinden. Die kunnen zich bij hem melden. Zef, in de vrije tijd tamboer bij Harmonie Aurora en bij Schutterij Eendracht in Grevenbicht, vindt dit wel interessant en besluit gevolg te geven aan de oproep: 'Samen met mij melden zich nog 2 muzikanten, eentje uit Roggel en eentje uit Venlo', vertelt hij. Dan gaat het allemaal vrij snel. Twee dagen later volgt namelijk al een voorspel voor de korporaal Appeldoorn en een week later moet Hermans zich melden

OPRICHTING MUZIEKKORPS

In 1950 wordt het Regiment Limburgse Jagers opgericht en in datzelfde jaar onderneemt de Regimentscommandant kolonel Antoni de nodige acties om ervoor te zorgen dat zijn Regiment een eigen muziekkorps krijgt. De Inspecteur Militaire Muziek Lt. Kol. dr. Walter Boer stemt in en de stafmuzikant Gerlag ontvangt de opdracht een muziekkorps te formeren. Hij wordt de nieuwe kapelmeester. Bij de aankomst in Roermond, 13 november 1950, zijn nog geen dienstplichtigen ingedeeld bestemd voor de opleiding tot muzikant. Er wordt alvast gestart met andere rekruten. Dat is op zich gemakkelijk, want men kan putten uit dienstplichtigen, die reeds een instrument bespelen in de talrijke harmonie- en fanfare-

Bij de soerier hebben zij de nodige uitrustingsstukken ontworpen en aangezien zij daarvoor verzuimwoordelijk zijn, moet nu geconstateerd worden of alles wel compleet is.

bij de Compagnies-commandant. Deze deelt hem mede dat hij overgeplaatst wordt naar de muziek, die gelegerd is op de Ernst Casimirkazerne in Roermond. 'Ik ging naar het tamboerkorps en de anderen uit Roggel en Venlo gingen naar het fanfarekorps', aldus Zef. De nieuwe stek voor de komende 17 maanden wordt gebouw 1, waar twee zalen ingericht zijn voor het tamboerkorps en het fanfarekorps. Daar volgt de kennisgeving met de kapelmeester Sergeant-Majoor Jan Gerlag en zijn assistent Sergeant Jo Jochems. Hermans: 'Verder spelen de sergeanten Van Alphen (trompet en

trombone) en Stekelberg (bes-bas) mee in het muziekkorps, zij vervullen geen kader-taken. De Commandant van het korps is de Luitenant Plasman.' Het tamboerkorps bestaat uit 9 tamboers met marstrommen, 1 tamboer op grote trom (overslagtrom) en 10 muzikanten op klaroen (een trompet zonder ventielen). Deze groep staat onder leiding van de Tambour-Maître korporaal Appeldoorn.

DAGINDELING EN VERLOF

De dagindeling bestaat uit repetities, de militaire basisopleiding in al zijn facetten en meer repetities. In de avonduren is dan nog een groepsopleiding. Na zes weken hard repeteren is het programma voor de taptoe van twintig nummers ingestudeerd. In de regel spelen Tamboerkorps en Fanfarekorps altijd samen. Bij hoge uitzondering wil men wel eens los van elkaar spelen. Zef neemt zijn plaats in het tamboerkorps in, vooraan - de eerste rij rechts. Het is druk en de muzikanten hebben zeker niet ieder weekend vrijaf. Ze gaan alleen naar huis als in het weekend geen activiteiten zijn. Aangezien het programma veel optredens op zaterdag en zondag vermeldt schiet dat dat verlof er dus regelmatig bij in.

OPTREDENS

In 1951 en 1952 (Hermans' periode bij het Tamboer- en Fanfarekorps) worden vanuit Roermond al grote afstanden afgelegd, naar grote (nationale en internationale) evenementen of militaire plechtigheden in o.a. Maastricht, Heerlen, Roermond, Den Bosch, Roosendaal, Middelburg, Scheveningen en Amersfoort. Veelal optredens waarbij hoge autoriteiten aanwezig zijn

en diverse keren verzorgen ze optredens in aanwezigheid van Prins Bernhard en/of Koningin Juliana. 'Naar deze optredens worden we met twee vrachtwagens vervoerd met een plank in de midden', aldus Zef. 'Het is hard werken, maar de optredens zijn ook vaak feestjes, met een koffietafel vooraf of een ontvangst achteraf. En soms ging het daarna ook wel eens een beetje mis', vertelt hij lachend.

Op de vraag welk optreden het meeste indruk op hem heeft gemaakt antwoordt hij dat dat toch wel het WMC van 1951 is. Langs het parcours van de mars-wedstrijd (Stationsstraat en -plein) en de route door de stad stonden de toeschouwers rijen dik en Zef mocht het korps aanvoeren als Tambour-Maître. Dat is nog een apart verhaal.

TAMBOUR-MAÎTRE

Na een aantal maanden is de korporaal Appeldoorn namelijk vrij plotseling afwezig. Kennelijk is hij als vrijwilliger naar het Korea-detachement gegaan (er vochten Nederlandse troepen in de VN-vredesmacht tijdens de Korea-oorlog 1950-1954). Hermans geeft aan dat dit een beetje onduidelijk was allemaal. Hoe dan ook, de functie Tambour-Maître is ineens niet ingevuld en er moet een opvolger komen. Hermans: 'De Sergeant-Majoor Gerlag kwam op bezoek en vertelde dat hij de zaak eens goed bekeken had en hij wees mij aan.... Jij moet dat gaan doen, zei hij en dat besluit had de instemming van de mannen.' Dus Zef neemt de TM-stok ter hand en voor de resterende tijd (tot oktober 1952) voert hij het korps op straat aan. >>

FOTO'S

Een aantal foto's van de Vierdaagse, het WMC en van op de kazerne in Roermond passeert de revue en Zef kent nog een aantal namen. Daar maak ik dankbaar gebruik van. Moeiteloos noemt hij de namen van de tamboers op de eerste rij en interessant is dat in die rij ook een andere Hermans uit Grevenbicht loopt, namelijk Hub Hermans uit Grevenbicht loopt, namelijk Hub Hermans. Zef wijst mij daarop. Hij speelt bij de Harmonie St. Cecilia. Zef: 'Om verwarring te voorkomen werd een nummer aan de naam toegekend en bij het noemen van de naam Hermans werd geluisterd naar het bijbehorende nummer, zo wisten we wie bedoeld werd.' Het is Hermans zichtbaar aan te zien dat hij met plezier terug denkt aan deze periode, ook al is het meer dan 70 jaar geleden. Ik ben er van overtuigd dat hij het zo opnieuw zou doen.

Een paar 'highlights' uit de agenda van de lichter 51-2, waarbij Zef Hermans aanwezig was. Het geeft een beeld van de diversiteit van militaire en burgeroptredens en toch ook al de groeiende status van het muziekkorps:

(1951) Onthulling Verzetsmonument Roermond door ZKH Pr. Bernhard - Begrafenis LJ-er P. Baetsen in Tungelroy - Heropening KMT Roermond - Ouderdagen in Venlo en Roermond - Met de Limburgse Jagers op Mars - Intocht Vierdaagse Nijmegen - Concerten en Taptoes o.a. te Grathem, Ohé en Laak, Thorn - Marswedstrijden WMC Kerkrade en tocht door de stad. Ere-Concert WMC en Taptoe in Kerkrade - Vaandeluitreiking Amersfoort en Marsen door Roermond en Venlo met Vaandel - Taptoes in Venlo en Roermond - Afscheid gen. Sitsen (Cdt Groep Zuid) in Venlo, Roermond, Maastricht en Den Bosch - Aubade gen. Jans Venlo - Optreden Kamp Wittenberg Garderen - Hoogmis en opening Katholiek Militair Tehuis Venlo.

(1952) Uitzwaaien Koreagangers Roosendaal - Comm.overdracht 322 Bat. RLJ te Venlo - KOOS schermwedstrijden in Tilburg - Beëdigingen in Venlo en Den Bosch - Kalorama-sanatorium in Beek/Nijmegen) - Groot militair defilé verjaardag Kon. Juliana te Scheveningen - Optreden bij Navo in Duitsland - Serenade nieuwe burgemeester Venlo - Diverse bezoeken aan 32 Regt. Gevechtsgroep in Nunspeet en optreden- Ouderdagen Venlo en Roermond - Sportdag in De Harskamp (2000 LJ-ers) - Mars met aubade ziekenhuis Salem, concert, taptoe Ermelo - Bondsfeest Fed. Kath. Muziekbonden te Kerkrade - 36e Vierdaagse Nijmegen, concertjes en intocht - 200 jaar St. Petrus en Paulus Susteren - Uitzwaaien Koreagangers Roosendaal - concert Markt Middelburg - COAK Middelburg sportdag - Prinsjesdag Den Haag - Begrafenis Sgt. R. Janssen te Venlo - Commando-overdracht RLJ op Markt in Roermond, afscheid Kolonel Antoni.

IN MEMORIAM

Zaterdag 19 februari jl bereikte een slechte tijding de conservator groep, Ed Brakel al vele jaren medewerker, overleed op 78 jarige leeftijd, na een kortstondig ziekbed. Ed had voordien een gevarieerde militaire carrière, Marechaussee, Infanterie onder-officier bij diverse bataljons oa 42 BLJ waar hij S1 toegevoegd was. Maar ook instructeur mitrailleur bij de succesvolle schietteams.

Op het eind van zijn militaire loopbaan nam hij nog de uitdaging aan om de Rode Baret te halen. Werd Personeels-officier bij de Luchtmobilebrigade en tevens bevorderd tot Eerste-Luitenant. In de HC was hij ver-

antwoordelijk voor de documentatie. Wij missen zijn ervaring, kennis en zijn collegialiteit.

ONZE VOERTUIG ORNAMENTEN

Tekst | Nico Vroom, medewerker HC - Foto's | Herman Pook

Bij onze Historische Collectie gebouwen zijn sinds enige jaren ook onze voormalige pantserpvoertuigen AMX en YPR te bewonderen. Inmiddels voor ons "zgn oude meuk", niet voor onze Oekraïense collega's die sinds kort in onze afgedankte en gestripte YPRs rondrijden. Wel zonder het boordkanon.

Maar terug naar de AMX, die bleek uit het voertuigboekje af te stammen van 16 BLJ. Ingevoerd in 1963/64 bij dat bataljon als eerste in de KL. Een commandobak van de PaostCie. Afkomstig van Seedorf, waar het voor het stafgebouw stond en veelvuldig als achtergrond van een groepsfoto werd gebruikt. Het is feitelijk de tweede AMX, die als ornament werd gebruikt, de eerste werd stilletjes afgevoerd naar het toenmalige Legermuseum, nu Nationaal Militair Museum, waar hij nog steeds staat met de kentekenen van 42 BLJ. Dat had de dit jaar overleden oud BA Adjudant Severijns op zijn geweten die bij het museum vrijwilliger was geworden, nadat hij bij zijn afscheid met die AMX was "weggereden" door Kpl Tony Illge.

Terug naar het huidige ornament, dat door de weersomstandigheden stond te verroesten voor het stafgebouw en reed niet meer. Als plv BC heb ik destijds de BOG gevraagd als stopwerk hem op te knappen en weer "rijdbaar" te krijgen. Dat lukte dankzij de monteurs, waaronder onze Leo bijgenaamd "Tedje" van Es. Onderdelen halen in het weekend op het schietterrein Hohne uit de karkassen. En dat lukte, want bij de commando-overdracht van Lkol Verschraegen aan Lkol Keuning werd hij gebruikt.

Na het vertrek uit Seedorf werd de AMX bij de gebouwen van 42 BLJ geplaatst. Vandaar werd hij na de opening van de Historische Collectie tussen de gebouwen gezet. Helaas weer een bonk roest, luiken open dus ook binnenin puinhoop. Maar daar was hij weer

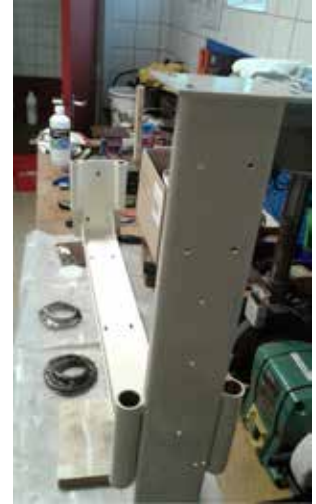

onze Leo van Es, de oud berger, monteur. Nu met pensioen en medewerker van de HC. Een kluijfe naar zijn hand, waar te beginnen. Natuurlijk aan de buitenzijde roest verwijderen meniën en groen schilderen. Luiken herstellen zodat ze sluiten. En dan het ergste de binnen kant. Compleet strippen, alle losse delen behandelen ontroesten, verven. De binnenzijde met de slijptol ontroesten, meniën en weer met legergroen verven. Weken, maanden was Leo bezig en het resultaat mag er

zijn. Bij de AMX reünie 42 BLJ nu 3 jaar geleden was alleen de buitenzijde toonbaar en mocht de oudste aanwezige BLJer, Christiaans uit 1964, het voertuig samen met overste Goossens "onthullen".

Maar niet alles wat erin hoorde was aanwezig. Nieuwe tafel werd gemaakt, de kussens van de bankjes moeten nog worden gemaakt. Radiotoestellen gevonden. En weer naar een schietterrein, dit maal op het Artillerie Schietkamp in 't Harde. Ook daar staan nog AMX'n als schietdoelen. Leo heeft ook daar de nodige onderdelen gescoord. Dus langzamerhand komt zijn levenswerk "Zijn AMX " verder tot leven. Helaas niet meer rijdbaar. En zie in de binnenzijde moet er nog het nodige gebeuren. Maar ook dat zal mettertijd door Leo worden aangepakt.

Leo kijkt voldaan naar zijn tweede levenswerk.

Want inmiddels is door de Rekwisietengroep een tweede voertuig beschikbaar gesteld, de good Old YPR-65. Van 1978 als eerste bij 42 BLJ ingevoerd en waar oa Kolonel Damen als toenmalig C-Bcie gelijk in de oefening Saxon Drive de weg op moest. En lang in gebruik geweest oa in de missies op de Balkan, Irak en Uruzgan ingezet. In 2012 werd de YPR vervangen door de CV-90, helaas maar kort want door bezuinigingen en verkoop van de CV-90 kwam de BOXER in de organisatie.

Terug naar het ornament, het bleek een YPR te zijn van de BCie 42 BLJ. Dus nu van beide pantserinfanteriebataljons een rupsvoertuig in de collectie. Een nieuwe uitdaging voor onze Leo. Niet dat er veel aan roest en verf moest gebeuren maar ook hier waren niet alle onderdelen aanwezig. Weer op pad naar Complex Maaldrift bij Wassenaar, waar vele voertuigen van de Rekwisieten groep staan, de banden aanhalen om zo onderdelen te krijgen. Ook naar Complex Oude Molen in Drenthe, waar ze nog in rijen staan te wachten om te worden verkocht dan wel rg Oosten gaan. Maar ook in de eigen kazerne naar de Herstelcompagnie waarvan de monteurs ook behulpzaam zijn.

Zo heeft Leo blijvend werk. Niet alleen in en op de voertuigen, maar ook in de eigen werkplaats. Ter afwisseling bemoeit Leo zich ook met de fotocollectie tezamen met Chris van Straaten, die het beheer op de fotocollectie van de website doet.

Fantastisch dat we zulke vrijwilligers hebben, die tijd voor onze en daarmee Uw Historische Collectie vrij maken. Kom dus maar eens kijken hoe de voertuigen erbij staan.

Klik op onze website www.limburgsejagers.nl voor openingstijden en toegangsregeling en nog meer foto's van onze hardware.

Nog niet in de term “misschien” had ik gedacht ooit dit item voor ons mooie blad “De Limburgse Jager” te mogen/moeten schrijven, maar daarover later in dit artikel. Wel kan ik u vertellen dat er weer een fantastische uitgave van ons lijfblad voor u ligt. Nico Vroom weet toch elke keer weer die snaren aan te raken binnen het Regiment en Bataljon dat er mooie verhalen en rapportage te voor schijn komen die de lezer een goed beeld geeft van het wel en wee van de Limburgse Jagers.

ONDERSTEUNING

Ook hiermee ondersteunen we onze Regimentscommandant om ons Regiment en daarmee ook 42 BLJ goed in de schijnwerper te zetten. Maar dat doen we zeker ook met onze andere activiteiten, die nu in de hopelijk definitieve post-coronatijdperk, weer volop ontwikkeld kunnen worden. Voor dit jaar staan er nog zo'n negen activiteiten op het programma waar we als SVRLJ onze support aan geven, dat wil zeggen of we organiseren dat zelf of we ondersteunen activiteiten van bij voorbeeld reünies, die worden georganiseerd vanuit de mannen en vrouwen die op missie zijn geweest. En meestal zien de reünisten elkaar om de vijf jaar, waarbij we nu enige achterstand hebben in verband met de afgelopen pandemie.

HISTORISCHE COLLECTIE

Binnen de Historische Collectie zijn ze actief; gestadig wordt onze AMX opgeknapt door een enthousiaste Leo van Es terwijl hij ook het onderhoud pleegt aan de vorig jaar gearriveerde YPR. Allemaal pronkstukjes van onze collectie. Binnen de Historische Collectie missen we uiteraard Ed Brakel, die 20 februari 2022 tot ons aller verdriet is overleden. De waardering voor Ed moge duidelijk zijn in de vorm van een inmiddels geplaatste “EltN Ed Brakel Bank”.

WEBSITE

De website van ons Regiment is volop in beweging. Bestuurder Marijn Verbaant, vanuit het bestuur o.a. verantwoordelijk voor de website heeft inmiddels met succes een clubje vrijwilligers rond zich verzameld die elk voor hun achterban de website invulling geven, maar zich ook ontfermen over en tevens structuur geven aan de overige sociale media. Achter de schermen is onze administratie onder leiding van Grad Greven volop en met succes bezig geweest om alle leden en donateur op de juiste manier in ons administratieve systemen te krijgen. De donateurs worden overigens verzocht om hun emailadres aan de administratie (adm@limburgsejagers.nl) op te geven, want dan kunnen we ze veel beter en goedkoper gaan bereiken!

En dan nog de **WebwinkelRLJ**, waar Danny Villanueva zich steeds verder aan het verdiepen is om het assortiment op peil te houden en mogelijk met nieuwe Regiment-sproducten te komen die Limburgse Jagers graag in hun bezit willen hebben. Ook zien we dat het **Reünie Orkest Limburgse Jagers** weer optredens aan het programmeren zijn: De Limburgse Jagersmars zal zeker weer luid klinken. Kortom alle vrijwilligers bij het Regiment zijn volop actief en als ik het goed zie lijkt het op een inhaal-slag.

Tot slot nog wat perikelen binnen SVRLJ. Zoals u weet vallen de Stichting Regiment Limburgse Jagers en Veteranen Vereniging Regiment Limburgse Jagers vanaf vorig jaar onder een bestuur. Een samenwerking die dus nog betrekkelijk pril is en samen zijn we aan het zoeken hoe we voor onze achterban en richting het Regiment het beste kunnen opereren. Helaas heeft de voorzitter om persoonlijke gronden zich per direct terug getrokken en zijn we op zoek naar een kandidaat voorzitter. Of we die inmiddels hebben gevonden is nog niet bekend als ik dit artikel schrijf. Als het niet zo is moet u het helaas even met mij doen. Ik zie uit naar de komende half jaar, waar we weer veel activiteiten zullen ontplooiën. Ik wens u alvast veel leesplezier.

Stichting & Vereniging Regiment Limburgse Jagers
Vicevoorzitter Luitenant-kolonel der Limburgse Jagers bd
Cees van der Ploeg

Begiftigd met de Ere-penning
van de Provincie Limburg, 11 juli 2017

WAPENFEITEN / VAANDELOPSCHRIFTEN

Breda 1813, **Naarden** 1814, **Quatre-Bras** 1815, **Waterloo** 1815, **Tiendaagse Veldtocht** 1831, **Citadel van Antwerpen** 1832, **Venlo** 1940, **Roermond** 1940, **Zutphen** 1940, **West- en Midden-Java** 1946-1949, **Noord-Sumatra** 1947-1949, **Uruzgan** 2007

OVERIGE ONDERSCHIEDINGEN

ERE-PENNING van de Provincie Limburg 2017
FAHNENBAND Bundesrepublik Deutschland 2006

INZET VANAF 1950

Koude oorlog (1950-1989) - **Seedorf**: 1963-2006. - **Vm Joegoslavië**: **UNPROFOR-4** (Acie) 1995, **IFOR-1** 1996, **SFOR-4** 1998, **SFOR-8** (A+ Bcie) 2000, **KFOR-2** (Verkpel) 2000, **SFOR-11** 2001, **SFOR-15** (C-Cie) 2003. **Irak**: **SFIR-3** 2004 - **Afghanistan**: **ISAF BG III** 2007, **BG VIII** (A-cie) 2008, **BG IX** (BCie) 2009, **BG XII** 2010 - **Curaçao**: **CidW 6** (Acie) 2011, **CidW 7** (Bcie) 2011, **CidW 16** (Ccie) 2014 - **Uganda**: 2015 **ACOTA** (A, B Cie) - **Jordanië**: 2015 **ATFME** (B, C, D Cie) - **Mali**: 2017 **MINUSMA** (A, B, C, D Cie). **Litouwen**: **Enhanced Forward Presence (EfP)** 2018-2022 - **Afghanistan**: **Resolute Support (RS)** DCie, CCie, BCie en Acie - **Iraq**: **CBMI** Trainingsmissie DCie, CCie, BCie en Acie - **Iraq**: **CBMI Force Protection** Erbil International Airport CCie

ZUSTER REGIMENT

Regiment Chasseurs Ardennais te Marche-en-Famenne, België, Lkol BEM V. Douniaux

REGIMENTSOUDEST

Brigade-generaal R.J. Querido

REGIMENTSRAAD

RC Lkol R.Plender, RO Bgen R.J. Querido, RegAdj G. Theunissen, Reg Kap M. van den Heuvel secr, Maj bd J. Pluijmen, Lkol bd C.J.M. van der Ploeg.

STICHTING & VERENIGING REGIMENT LIMBURGSE JAGERS | SVRLJ

Ereleden: Mevrouw M. van der Hoeven, Kap bd K.G.M van Dreumel, Lkolm bd C.J.M van der Ploeg • **BESTUUR** • **Voorzitter**: Vacant • **Secretaris**: Lkol bd C.J.M. van der Ploeg • **Penningmeester**: Maj bd J. Pluijmen • **Activiteiten**: Kap bd F.J.W.M. van Hoof • **Administratie**: Aooi G.W.J.M. Geven • **Communicatie**: Aooi bd M.M.B.G. Verbaant • **GORKKL VP**: Maj bd J. Bijl • **Historie**: Kap L.J. Leeuwenburg • **NOS & WebwinkelRLJ**: Kap bd D.J. Villanueva

Secretariaat p/a Wervelstraat 32, 5901 VC Horst (tel 077-3981854),
Reknr IBAN NL53 RABO 01423.59.696 tnv SRLJ

Contact Algemeen: info@limburgsejagers.nl

HISTORISCHE COLLECTIE REGIMENT LIMBURGSE JAGERS

Bezoek elke dins- en donderdag van 10.00-15.00 via wachtgebouw De Ruyter van Stevenick kazerne te Oirschot, aanmelden per e-mail: jmhvanommen@gmail.com - hc@limburgsejagers.nl

Conservator Historische Collectie RLJ: Lkol bd J. van Ommen

Medewerkers HC: Wmr bd R.H.N. Daemen, LJer bd H. Pook, Kpll bd L. van Es, Lkol bd N.C.S.Vroom

Medewerker beeld en geluid: Kpl1 bd Chris van Straaten
(foto@limburgsejagers.nl)

Medewerker Muziek: LJ bd R. Jennen

VERENIGING REÛNIEORKEST LIMBURGSE JAGERS | ROLJ

Repetitielokaal: zaal Linne

Voorzitter: LJer bd M. van Sloun

Dirigent: Dhr Stoffels

Contact: rolj@limburgsejagers.nl

redrolj@limburgsejagers.nl

TAMBOER- & FANFARE KORPS

LJer bd R. Jennen (muz@limburgsejagers.nl)

DEMONSTRATIE-COMPAGNIE

Limburgse Jager bd H.Siddre (hanssiddre1@gmail.com)

432/16 BATALJON

Limburgse Jager J bd F. Poeth (frankoeth@home.nl)

17 BATALJON

Lkol bd A. van de Loo (a.vanderloo@ziggo.nl)

WEBMASTERGROEP EN FACEBOOK RLJ, 42 BLJ, ROLJ, VVRLJ

Via bestuurslid communicatie

E-mail: comm@limburgsejagers.nl

UITGEVER | TEKST & BEELDREDACTIE

Lkol bd N. Vroom

E-mail: vroom@home.nl, Tel: 043 364 9639

P. Volderstraat 103 - 6231 LB Meerssen

Niets in deze uitgave mag worden overgenomen, vermenigvuldigd of gereproduceerd worden zonder schriftelijke toestemming van de redactie of andere auteursrechtbehouders. De Limburgse Jager kan geen aansprakelijkheid aanvaarden voor de juistheid en volledigheid van alle in deze uitgave opgenomen teksten en beelden. Profileren in de vorm van publiceren en participeren kan niet automatisch de voorkeur bij verwerving inhouden.

Herdenking gevallen

Maastricht 10 mei 2022

En weer schrijven moeders straks namen
op een gedenksteen, zuil, plaat of muur,
van zonen, gevallen in vijandelijk vuur.
Omdat dwazen weer oorlog beramen.

Hun uitspraken: cynisch, gruwelijk en guur.
Bij vol verstand dood en verderf uitkramen;
zich niet voor welk geweld dan ook schamen.
Een zich in leugens verstrikkende buur.

Dachten wij het Kwaad in onze cultuur
in te tomen door grieven tezamen
te boven te komen met begripvol bestuur.

Oh God. Gun Duces, Führern rust noch duur!
Zegen ons met vreedzame, bedachtzame
presidenten, leiders van edel postuur.
Amen.

Jasper Smit.